

escola

nº 53 - juny 2011

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

Som
coope-
rativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
Sa Tanqueta: Ha arribat la primavera.	12
...i després de més de 25 anys	
M ^a Magdalena Aloy Oliver	14
S'acaba el curs per al bàsquet	16
Tornar a casa	
Isabel Vidal	19
Educació Infantil:	
La capsa	20
L'àlbum de l'escoleta	22
El nostre dia a dia	24
Educació Primària:	
La meva mestra de primer (1r A)	26
S'acaba el curs i... (1r B)	28
Viatge al futur (2n A)	30
Diada de Sant Jordi (2n B)	31
El Castell de Santueri (4t)	32
Un dia de sembra (5è A)	34
Sa Dragonera (5è B)	36
Tres històries (6è)	37
Educació Secundària:	
Oda a la Mar	40
Dolç estiu.	42
La vida és un regal	45
Records de tota una vida.	46
Cuidar la memòria.	49
Dept. Atenció a la diversitat	
Reflexions molt assenyades.	50
Magisdèries	
Jaume Barceló Coronado.	55
Blocaires	
Pere Alzina	58
Arxiu fotogràfic	60
Horari XII Jornades Multiesportives	62

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

EDITORIAL

*...sigues més valent del que he estat jo
dibuixa'ls-hi un somriure
que ningú et podrà dir no
Cavalcaràs la vida
com un cavall de cartró...*

Lax'n Busto

Ens cauen a sobre les setmanes rodolant entre els dies. I de cinc en cinc, de mica en mica, els minuts ofeguen el mes de juny. El segrest de la primavera no ha estat més que un crim anunciat: el calendari rondineja cada vegada més prim i les fulles claudiquen darrere aquesta impaciència dels dies.

Sona la fi del curs i com si el món s'hagués d'acabar començam a omplir-nos les maletes i els ulls: deim adéu a poc a poc als qui ja no han de tornar i sense pressa van sortint aquells que sempre han estat de viure en la segona oportunitat. I contenint el gest, procurarem no perdre les formes. No ens acabam de creure els adéus... Sospitam, vençuts d'haver sentit més d'un pic la cançoneta, que quan sigui, en algun raconet del temps, compartirem el secret de saber que, ni que sigui un poc, ens trobarem a faltar.

Bon estiu!

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot
Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antonia Vaquer Maimó
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Impremta LLOPIS

L'ESCOLA SANT ALFONS S'EMPORTA CINC PREMIS SAMBORI DE NARRATIVA.

Vint anys després, Natàlia fa un flash back i recorda aquell estiu durant unes vacances quan va descobrir la riulla eterna de Marc, l'al·lot que per sempre acamparà en un lloc privilegiat del seu cor. Aquesta és la trama argumental de la narració titulada *Dolç estiu* que ha guanyat el primer premi de Sambori i que podeu llegir en aquesta revista. L'autora és Catalina Salvà Mas, alumna del primer curs d'ESO del col·legi Sant Alfons. *L'alienígena i la porta màgica* és el títol de l'altre treball guardonat i que pertany al segon cicle de primària. Va esser realitzat pels alumnes de l'aula de 4t B, també de l'escola Sant Alfons.

La convocatòria d'aquest premi va des del segon cicle d'infantil fins a batxillerat i hi ha diferents modalitats: infantil i primària participen en la modalitat d'aula; la resta ho fa individualment. A part dels dos treballs esmentats, l'escola Sant Alfons va obtenir tres premis més en qualitat de finalistes: a primària, els treballs titulats *El caçador i els animals* i *La festa de pijames* de primer cicle (curs 2on A) i segon cicle (curs 3r A) respectivament. Luna Marisol Strunk, de primer curs de secundària, va ser-ne la finalista individual amb la narració titulada *Somni*.

És el segon any que el Moviment d'Escoles Mallorquines i la Fundació Sambori convoquen aquest concurs de narrativa en català dirigit als centres educatius dels Països Catalans. Es tracta de fomentar l'ús de la llengua dintre del context escolar, de treballar la creativitat i de servir d'incentiu per al desenvolupament de la imaginació. El passat dissabte dia 16 d'abril es varen lliurar els premis a Campos, fent coincidir l'esdeveniment amb la vint-i-setena edició de la Trobada d'Escoles Mallorquines, de l'Obra Cultural Balear.

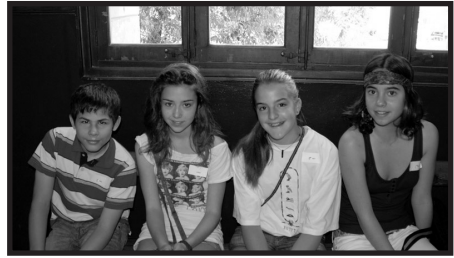
Tot coincidint en l'arribada de la festa del llibre, el millor homenatge que se li pot fer al Sant Jordi encoratjat és el treball i l'aposta ferma que des de la institució escolar es fa a la llengua del país. Des de l'escola Sant Alfons, i a partir dels trets d'identitat comuns a totes les escoles cooperatives de les Illes, es contribueix des de les aules a la difusió de la cultura literària en català, al gust per l'estètica de l'idioma des dels exercicis de creació i a la normalització del seu ús en tots els contextos. Premis com aquests demostren la implicació de l'alumnat i l'esforç conjunt que realitza el professorat per treure endavant, dia rere dia, aquest tret tan important del projecte educatiu.

CONCURS D'ANGLÈS FÒNIX

L'alumna de primer B de secundària Catalina Salvà Mas participà en la fase final del 2n. Concurs d'Anglès Interescolar de les Illes Balears" (THE FONIX 2010) organitzat per International House Palma i per la Fundació Catalana de l'Esplai amb el suport de la Direcció General d'Administració, Ordenació i Inspecció Educatives de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, com a una activitat organitzada en el marc del Pla de la Tercera Llengua adreçat a la millora de l'aprenentatge de la llengua estrangera per part de l'alumnat de nivells no universi-

taris. Aquesta prova consisteix en una sèrie d'exercicis dins dels àmbits del vocabulari, comprensió lectora i l'expressió escrita.

Catalina obtingué una puntuació que li va permetre quedar la sisena dintre de la seva categoria. Congratulacions!

ES LLEDONER, FINALISTA A LA V FESTA DE LES MATEMÀTIQUES

El passat divendres 13 de maig i el dissabte 14 va tenir lloc la fase final de la Festa de les Matemàtiques a les Illes Balears que enguany celebrà la seva cinquena edició a Felanitx, organitzada per l'SBM-XEIX (Societat Balear de Matemàtiques). Aquestes jornades varen congreguar més d'una vintena de grups d'alumnes de primer i segon curs de Secundària d'arreu de les Illes Balears. La cooperativa d'ensenyament Es Lledoner (Felanitx) va ésser representada per un grup d'alumnes de primer curs de secundària, guanyadors de la fase inicial (celebrada en el propi centre durant el primer trimestre escolar i consistent en la resolució de tres problemes en equip). Va estar format per Philip Hendrik Witt, Guadalupe Vidal Melendo, Carlos Solas Vecina i Maria Monserrat Barceló.

El divendres horabaixa es varen realitzar les proves individuals (amb una durada de 90 minuts) on els alumnes havien de posar a prova els

seus coneixements. Es varen realitzar a les instal·lacions de l'IES Felanitx. El dissabte la proposta era fer una gimcana i un concurs de fotografia pels voltants de Felanitx, ambdues proves relacionades amb les matemàtiques. Al final de la jornada i sumades les puntuacions es fa fer el lliurament de premis. L'alumna Maria Monserrat Barceló va ser una de les tres finalistes de 1er d'ESO. Aquesta posició li atorga el dret de participació a l'Olimpiada de matemàtiques estatal que es durà a terme durant el proper curs escolar en una ciutat espanyola encara no determinada.

Enhorabona als participants!

CAMPANYA D'AJUDA A LLORCA

Després del fatídic terratrèmol succeït a la ciutat murciana de Llorca el passat 11 de maig, són moltes les persones que, tot i haver pogut salvar la seva vida, han perdut les seves cases i les seves pertinences. Tenint en compte que en aquesta província hi ha més de 125 cooperatives, entre elles d'ensenyament, la cooperativa Es Lledoner es va afegir a la campanya solidària promoguda per UCOMUR (Unión de Cooperativas de Murcia) per tal de recaptar fons i enviar-los al compte corrent obert amb aquesta finalitat. La recaptació feta per l'escola ha estat de 600 €, que si bé no solucionen el problema, sí que contribuiran a pal·liar un poc aquesta catàstrofe.

Moltes gràcies a les famílies, mestres i personal de l'escola que han pogut col·laborar.

CRÒNICA DEL DARRER DIVENDRES DE MAIG

Molts d'anys fa que l'escola clausura el mes de maig amb la Pujada Sant Salvador dels alumnes de primària i secundària. Enguany, amb un dia excel·lent que ens va fer posar mà als protectors solars, la tradició s'ha complerta i amb una participació massiva. Ja sentim l'oloreta de les vacances tot d'una que davallam! I és que el mes de juny ja ens toca a la porta!

Els alumnes de primer cicle de primària celebraren una festa d'aigua al pati de l'edifici de secundària. La muntanya encara és massa amunt per a unes cametes curtetes com les seves. Ja hi seran a temps! Ara, que serà mal de fer convèncer-los de canviar el xof xof dels jocs per les costes empinades!

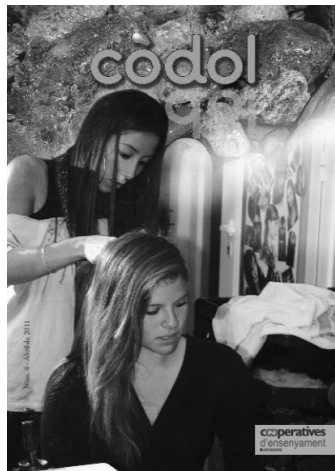
A les acaballes del curs, els alumnes d'infantil també organitzen ade siara festes d'aigua. Quan hi ha aigua tot són rialles i corredisses!

I TRONAREN ELS TAMBORS!

El passat mes d'abril, els tambors de la Dimoniada d'es Lledoner participaren animant la festa a la Caminada Solidària a Sant Salvador organitzada per la Peña Barcelonista Els Tamarrells. Varen actuar al Parc, abans de començar a pujar i després a dalt de la muntanya. La llàstima fou que el temps anàs una mica desbaratat i la pluja quasi es va convidar a la festa.

SURT EL SISÈ NÚMERO DE LA REVISTA CÒDOL.

Durant el mes d'abril ha sortit publicat un nou número de la revista *Còdol*, la revista que edita la sectorial d'ensenyament de la Unió de Cooperatives. En aquesta ocasió, s'aborden temes referents tots ells al món de l'educació des dels seus diferents caires. Des d'Es Lledoner hi hem participat com a escola amb un article referit a les Jornades Multiesportives. També hem contribuït amb la portada: la fotografia està feta dins l'aula de PQPI de perruqueria

FESTIVAL DE TEATRE

Els alumnes del Taller de teatre *Es Lledoner* organitza, com a cada final de curs, el Festival de Teatre. S'han representat un total de sis obres en les quals han participat més d'un centenar d'actors i actrius, mostrant els seus dots interpretatius des de 3 anys fins als més grans d'ESO. També, aprofitant l'esdeveniment, l'escola de Ball de Bot Sant Alfons,

dirigida per Margalida Sureda va fer un tast dels balls tradicionals més destacats que han anat aprenent durant tot l'any els nostres balladors.

XIII JORNADES MULTIESPORTIVES ES LLEDONER

Serà enguany l'edició que fa tretze de les Jornades Multiesportives Es Lledoner. Està prevista la participació dels alumnes de l'escola a partir dels segon cicle d'educació infantil. La novetat d'enguany és que tots els cursos de primària participaran ja des del primer dia. El departament d'Educació Física coordina aquestes Jornades, mentre que els alumnes de 4rt d'ESO s'encarreguen de vetllar per al seu correcte funcionament; no de bades, el bon resultat de les jornades depèn molt de la seva tasca com a monitors i organitzadors. Enguany el lema és *No hivernis, fes esport!*

PROVES IAQSE

Els alumnes de quart d'educació primària han realitzat les proves de l'avaluació de diagnòstic de les competències bàsiques assolides en les àrees d'anglès, castellà i en català, la competència matemàtica i la competència en el coneixement i la interacció amb el món físic. Una vegada corregides per part de l'escola aquestes proves, s'envien els resultats a l'IAQSE (Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears), que serà l'encarregat de realitzar les anàlisis estadístiques corresponents que serviran de base per a l'Informe de resultats que serà tramès als centres participants el mes de setembre. Aquesta avaluació té un caràcter formatiu i orientador per a les escoles i informatiu per a les famílies i per al conjunt de la comunitat educativa.

Els alumnes de segon curs de secundària també han realitzat aquestes proves a nivell intern per poder fer la mateixa anàlisi i tenir eines per a la millora de l'ensenyament i l'aprenentatge.

EL CONSELL ESCOLAR DE LES ILLES BALEARS

El passat dia dos de maig *Es Lledoner* va ser l'escola amfitriona on es va celebrar el *Consell Escolar de les Illes Balears*. Acudiren a la reunió representants d'institucions educatives de les Illes, de diferents associacions i sindicats, tots ells relacionats amb el món de l'educació. Abans de l'obertura, es va explicar als assistents la història de la cooperativa *Es Lledoner*, el seu funcionament i pogueren visitar, mentrestant les instal·lacions de l'edifici de secundària.

SETMANA DE MÚSICA: LA HISTÒRIA DEL JAZZ

Els alumnes de primària i secundària varen assistir al concert *Breu passeig musical pel jazz*, activitat emmarcada dintre de la *Setmana de Música de Felanitx*. L'objectiu principal d'aquesta activitat és donar a conèixer els diferents estils que han sorgit des del naixement del jazz i descobrir els lligams que manté amb la música moderna.

L'exposició oral i musical va anar a cura del Miranda Jazz Quintet, format per saxo, guitarra, contrabaix, viola i bateria. Començaren fent una explicació dels orígens del jazz, de la seva evolució i la importància en l'estil que adquireix el context social. Al mateix temps, il·lustraren a l'auditori amb distintes peces musicals, representatives de cada una de les èpoques.

COL·LABORACIÓ AMB LA UIB

Des dels cicles d'educació secundària hem col·laborat durant tot el curs amb el Grup de Recerca Educació i Ciutadania del Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'Educació de la UIB (juntament amb el Consell de Mallorca) en un estudi sobre el ciberassetjament. Les activitats que s'han duit a terme han estat l'emplenament d'un qüestionari a través d'Internet sobre el ciberassetjament, la realització de dos tallers informatius i la participació en un concurs de filmació de curts que han realitzat els mateixos alumnes. Restam a l'espera dels resultats obtinguts

LA IMPORTÀNCIA DE L'ESTALVI ENERGÈTIC

Els alumnes de primer i segon de primària han participat en la campanya *Estalvia energia i conta-ho*, promoguda pel departament de Medi Ambient del Consell de Mallorca amb col·laboració de la fundació Mapfre. Es tracta d'una dinàmica educativa molt participativa i divertida per alumnes de primer cicle de primària que té com objectiu sensibilitzar els nins i nines de primària sobre l'estalvi energètic i els seus beneficis mediambientals, a l'hora que pretén aconseguir una major conscienciació en l'ús eficient i responsable d'un recurs escàs com és l'energia.

...I SEGUIM AMB EL MEDI AMBIENT! TU ESTALVIA I NO TUDIS ENERGIA

Des de fa un temps és habitual que els alumnes d'*Imatge i Expressió* de 3r d'ESO realitzin un cursetratge per curs i enguany no volien ser menys. Com cada any el guió és dissenyat per ells mateixos, igual que la distribució dels personatges i les altres tasques a realitzar perquè el projecte surti endavant entre tots.

El tema tractat aquest any ha estat el canvi climàtic i com, des de casa, es pot contribuir a la seva millora. S'han centrat en l'ús habitual que es fa de les energies a casa i com podem estalviar-les per no fer-ne un mal ús. Per aconseguir això, l'acció es centra en dues famílies que viuen al mateix bloc de pisos i que tenen diferents punts de vista sobre el mateix tema, on els uns estan conscienciats sobre el

tema i intenten no tudar recursos, mentre que el seu veí és un malbaratador que no mira gens prim. El destí els convida a conviure un temps junts i la família intenta fer canviar d'actitud al seu veí, encara que sigui amb mobilitzacions i l'ajuda de tot el poble. Al final ho aconseguiran?

LA MODA DELS LIBDUB

Els alumnes de taller de Teatre *Es Lledoner* participaren en representació de la cooperativa en el libdub organitzat per l'Obra Cultural Balear sota la campanya *Mallorca m'agrada*. Aquesta iniciativa pretén la promoció de cada un dels pobles que hi han format part i motivar la participació ciutadana en un acte festiu i dinàmic. El podeu veure en aquesta direcció web: <http://www.youtube.com>. A la barra de CERCA inseriu "Felanitx m'agrada" i us sortirà el vídeo. Els alumnes són dels primers en sortir-hi.

I per si un no us basta, en tenim un altre! Sota el context de la diada de Sant Jordi tots els alumnes d'ESO i PQPI juntament amb els seus professors varen organitzar un libdub basat en la cançó *Trepitja fort!*, de Lax'n Busto. Tenint en compte la qualitat d'amateurs dels organitzadors, el resultat d'aquesta aventura musical va ser emocionant i una prova més del treball cooperatiu. També el podeu veure a Internet a aquesta adreça: <http://www.youtube.com>. I de la mateixa manera, a la barra de CERCA inseriu *libdub Es Lledoner*. Tot d'una us sortirà.

TRESCANT PEL MÓN!

Com a casa, enlloc! Però per comprovar-ho s'ha d'haver fet més d'una volta. Arribat aquest temps de primavera, s'obrin les portes del món per als nostres alumnes i comencen les activitats que més els

entusiasmen. Els alumnes d'infantil i dels primers cicles de primària han anat de colònies; els alumnes de sisè han vingut bocabadats del seu viatge a Barcelona i no n'hem de parlar del viatge a Roma que feren com a acomiadament els alumnes de quart de secundària.

SANT JORDI ENCORATJAT

Quina oloreta de roses! Per tot n'hi va haver. Els alumnes de tercer d'ESO s'encarregaren d'organitzar el repartiment de roses per aquest dia tant especial per a la nostra escola.

Però podeu imaginar que aquesta només és la punta de l'iceberg. Cada cicle educatiu ha muntat tot un seguit d'activitats adaptades a les característiques dels alumnes que els integren. A part d'aquestes feines particulars, l'escola organitza activitats conjuntes que ja són part de la tradició: l'estampació de camisetes i la compra de llibres són les més destacades. Enguany la XVena diada de Sant Jordi ha estat dedicada al centenari del naixement del poeta Joan Maragall.

Ha arribat la primavera a Sa Tanqueta

Ara sí que el curs s'acaba! I és una llàstima perquè amb aquest bon temps i aquest sol esplèndid és quan comencen a omplir-se els paners. La terra amolla tota verdures que li ha estat sembrada...i fins i tot alguna que tota sola s'ha convidat!

Si hem de fer balanç, podem dir que un altre any els nostres alumnes han seguit treballant el projecte d'hort ecològic, fent les diferents tasques de preparació, sembra, observació i recol·lecció i tot, sempre, amb l'ordre corresponent i les ganes afegides. Que no només ha d'esser sembrar i regar! L'entusiasme també és un ingredient indispensable.

Aquí teniu una mostra de tot això que us contam. De tota la feuada feta. I fins les properes plujes!

Cristòfol Fontanet

Preparam bé la terra

Hi posam un bon adob

I ja toca sembrar

I finalment una bona regada perquè les plantes aferrin bé

"SA TANQUETA"

Hort escolar ecològic
Cooperativa d'Ensenyament Es Lledoner

... i després de més de 25 anys

Casualment uns dies abans que Don Toni Massot em digués si volia fer un petit escrit per a la revista de l'escola havia cercat unes fotos de feia anys per una feina de l'escola del meu fill major, entre elles hi havia fotos de festes de fi de curs, de balls de disfresses i el programa de la festa de fi de curs de l'any que vaig fer vuitè i tot pareixia que havia passat feia dos dies, i si després de més de 25 anys d'haver deixat l'escola aquestes vivències encara es mantenen tan presents és que el conjunt de mestres i companys segueixen essent una part important de la meua vida. I els anys que han passat des del meu pas com alumna de Sant Alfons, i ara ser mare em permet veure que el procés educatiu és una feina complicada i

que només puc donar gràcies als mestres que em varen educar i formar. I tant als que ja hi havia quan jo era alumna com els que s'han incorporat després, agrair-los per la tasca que segueixen fent amb els nins de Felanitx entre les quals s'hi troben els meus fills.

Crec que els records de l'escola per a cada un de nosaltres són especials i si hagués hagut d'explicar-los tots no m'hagués bastat tota una revista.

De records de l'escola en tenc molts, vaig començar a anar a "costura" a les Trinitàries, i casualment igual que ara només hi vaig acabar fent l'actual educació infantil ja que aquesta escola es va integrar amb la resta d'escoles de

Mª Magdalena Aloy Oliver

Mª Magdalena Aloy Oliver va néixer a Felanitx l'any 1969. Va estudiar l'antiga EGB al Col·legi Sant Alfons i després el Batxillerat a l'Institut. En aquesta època també anava a classes de música a la Escola de Música Pare Aulí i va aprendre a tocar el clarinet. Va esser una de les cinc primeres nines que va formar part de la Banda de Música de Felanitx i la va deixar quan se'n va anar a estudiar a Barcelona

Va estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona i es va llicenciar en Ciències Econòmiques en l'especialitat d'Economia del Sector Públic i també en Direcció i Administració d'empreses.

L'any 1993 quan va acabar els estudis a Barcelona va decidir que el seu lloc era a Felanitx i va començar a fer feina com a comptable a l'empresa Ladrillerías Mallorquinas. Actualment n'és la responsable d'administració.

Avui en dia la família li ocupa el primer lloc: és mare de tres fills d'edats compreses entre els 7 i 3 anys.

monges al que actualment és Sant Alfons. Un dels meus primers records infantils és un càstig que em varen posar quan anava a 5 anys; retallant i per experimentar em vaig tallar un tros de cabells i això que no en tenia molts, i la mestra per posar-me un càstig exemplar, em va fer uns bigots amb aquells cabells i em va fer passejar per totes les aules, fins i tot les de les nines grans ja que a les Trinitàries en aquells moments encara s'hi feia, crec, tota la primària. Va ser tan exemplar el càstig que no record haver fet altra polissonada en tota la meua vida escolar, i el càstig no em degué traumatitzar molt ja que amb la mestra que me'l va posar hi tenc molt bona relació.

En acabar a les Trinitàries ens varen passar a l'edifici de la Caritat, on Sor Maria Roig ens donava dàtils i retalls d'hòsties quan ens portàvem bé; i record no sé de quin curs les files de pots de vidre amb serradís i paper d'estrassa on fèiem germinar llavors de llegums. I quan n'Apol·lonia Gomi-la ens deixava jugar a figurins al replà de dalt de les escales de la Caritat.

I de la Caritat cap a s'Escolania a fer 4rt, on Don Pep Mascaró ens demanava les formes verbals de manera oral i tots ens posàvem molt nerviosos; tot i els nervis procuràvem no demanar per anar al bany ja que passar per davant les sotanes penjades i d'aquell Sant Crist enorme que presidia la Sacristia de la Parròquia no donava gens de conhort. I aquest curs i per dedicació de Don Pep els alumnes que ho

demanàvem vàrem començar a estudiar la nostra cultura i la nostra llengua, crec que l'estimació pels nostres costums i la nostra llengua varen començar aquí.

I després ja vàrem passar a Sant Alfons on a 5è Sor Margalida ens demanava la lliçó amb equips i a veure qui era de primera, segona o tercera divisió! Ara veig la feina que feien els mestres perquè a part d'aprendre la lliçó sabéssim parlar davant un grup i donar-nos a entendre.

I record els nervis que tenia quan havia de fer 6è ja que era un canvi de sistema total, d'aquesta darrera etapa record moltes coses i record la dedicació i l'esforç de cada un dels mestres perquè ens féssim grans i adquiríssim coneixements i desimboltura a la vida. A aquesta etapa em varen despertar l'afició per la música i per les manualitats. I l'últim any a l'escola on amb les activitats que fèiem ens varen ensenyar a ésser un poc més grans, vàrem fer un viatge sense els pares i per molts de nosaltres era el primer viatge i un dinar de comiat. I cada una d'aquestes coses té anècdotes que els companys recordam quan ens trobam, alguns d'ells ara com a pares quan esperam els nostres fills al pati de la mateixa escola.

I per acabar només demanar disculpes als mestres que no he anomenat, però si fes menció d'anècdotes de cada un d'ells l'escrit no s'acabaria.

S'acaba el curs 2010-2011 també per al bàsquet

Igual que el curs escolar, finalitza també la temporada per als nostres nins que han jugat a bàsquet. Ha estat un bon any amb molts de jugadors d'anteriors temporades i altres de nous que esperem continuïn gaudint d'aquest fantàstic esport molts d'anys.

Dins d'aquest trimestre hem jugat una jornada regular i les Finals d'Iniciació de Mallorca. A continuació les comentam i farem un breu resum del que ha estat l'any.

Jornada a Santanyí, dia 28 de maig.

---

2 de 2 per acabar!! Sempre ajuda acabar amb una bona rialla!!

INICIACIÓ

Sant Alfons 15 - Lluçmajor - 10

Partit molt emocionant fins al darrer moment. Els millors dels nostres foren en Joan Talavante amb 7 punts i n'Aina Fiol amb 4. En general, demostraren una notable milloria en el joc, unes maquinetes que no s'aturen en cap moment!! Molt bé!!

BENJAMINS

Sant Alfons 35 - Badies A 10

Fou un matx dominat des del primer quart de partit. Encara que la diferència sempre hi fou, els nostres no baixaren el rendiment ni un segon. Els millors dels nostres foren en Miquel Àngel 8p (i una assistència d'esquenes d'NBA!), i Lluís Serra i Joan Nicolau amb 6p. La veritat és que han millorat una barbaritat des de principi de temporada, enhorabona!!

Finals d'Iniciació de Mallorca, a Esporles.

Aconseguirem el 3r lloc!!

Els nostres jugaren 3 partits, dels quals en guanyàrem 2 i en perdérem 1. Aquests foren els resultats:

Partit 1. Sant Alfons 0 – St.Vicens de Paul 6

Partit 2. Sant Alfons 12 – Zona5 4

Partit 3. Sant Alfons 4 – Artà 2

Fou una jornada una mica desorganitzada. No estava massa clar com havien de ser els enfrontaments i la classificació final. Els nervis en el primer partit deixaren el nostre marcador a 0. En el segon s'amollaren i aconseguirem una contundent victò-

ria. El tercer va acabar amb un resultat més de futbol que de bàsquet, amb una gran emoció, 4 a 2! Els nostres anotadors foren: Aina Fiol 10p, Maria Villalonga 2p i Miquel Mateu Uguet 2.

Així hem acabat el curs d'enguany, el qual valoram positivament i esperam que l'any vinent sigui més nombrós en participació. Per concloure la temporada férem una gran berenada al parc per a tots els jugadors, familiars i amics. Aprofitam per donar les gràcies als que han estat els nostres coordinadors i entrenadors: Agustina Adrover, Toni Maimó, Tia Roig, Josep Nicolau i Miquel Antich.

Aquí podeu veure un resum dels partits jugats i puntuacions aconseguides pels nostres joves cracks:

INICIACIÓ "SANT ALFONS" 10/11		PUNTS	PARTITS JUGATS
4	TALAVANTE OLIVER JOAN	9	8
5	ALMODOAR FUSTER SANTIAGO	12	8
6	MAS TOMEU	0	9
7	VICENS MORA AINA	12	9
8	FIOL GARCIES AINA	28	10
9	VILLALONGA SUÑER MARIA	46	10
10	UGUET JUAN MIQUEL MATEU	6	10
11	FERREIRA ACUILERA MERITXELL	3	4
12	LUENGO VALENS JAUME	4	10
13	FIOL GARCIES PAULA	0	10
14	LUENGO VALENS ALBERTO	0	10
15	UGUET PONS MIQUEL	0	7
16	SASTRE ADROVER JOAN ALBERT	0	3

BENJAMÍ SANT ALFONS 10/11		PUNTS	PARTITS JUGATS
4	ANTICH BARCELÓ SEBASTIÀ	6	7
5	SERRA ADROVER LLUIS	30	7
7	LUQUE RUIZ DANI	10	6
8	BERNÁCER AZNAR ELISA	7	4
9	HERBÓN NICOLAU IRENE	11	7
10	OLIVER CANTALLOPS PERE	4	4
11	JIMÉNEZ DÍAZ CÉSAR	35	6
12	NICOLAU BINIMELIS JOAN	39	7
13	AMENGUAL ARTIGUES MIQUEL ÀNGEL	59	7
14	DIAZ DOMINGUEZ ÓSCAR	6	2
15	BORDOV ADROVER JAUME	8	6
	ALMODOAR FUSTER SANTIAGO	0	1
	VILLALONGA SUNYER MARIA	6	3
	FIOL GARCIES AINA	0	1

Tornar a casa

Tornar a casa...Aquesta va ser la sensació que vaig tenir en arribar a Sant Alfons a fer les pràctiques per convertir-me algun dia en professora. Va ser com si després d'un llarg viatge de molts d'anys em retrobàs amb els meus, amb la gent que em va ajudar a ser qui sóc i a ser com sóc.

En aquest llarg viatge he vist moltes coses i conegut molta gent, però mai ningú m'ha ensenyat i marcat tant com els qui vaig conèixer al centre, acabada d'arribar d'una escola de Ciutat. Els amics, que encara conservo, i els professors, que em van acollir com una més, em van ajudar a integrar-me ràpidament.

Ara, més de 20 anys després, em complau veure que tot és igual i diferent al mateix temps. Dels professors en queden pocs, però l'esperit és el mateix, es segueix respirant la mateixa col·laboració i companyonia entre ells. Són com una petita gran família, amb les seves coses però ben avinguda. Els alumnes també han canviat però podia endevinar moltes de les il·lusions i somnis que nosaltres teníem a les seves cares. L'edifici és diferent, molt més gran. Les maneres, els horaris, l'organització, ... tot ha canviat, però l'objectiu segueix sent el mateix: formar persones.

En tornar i recordar tot el que havia viscut em vaig adonar del que havia significat Sant Alfons per a mi i de la importància que té l'escola en les nostres vides: ens prepara per investir el futur amb garanties. Així, em vaig sentir privilegiada de poder formar part, encara que fos en un breu espai de temps, de les vostres vides. De ser testimoni i particip de com es prepara els alumnes per aquesta difícil i emocionant aventura que és la vida.

Moltes gràcies a tots!!!!

Isabel Vidal va acabar l'EGB a Sant Alfons. Després va anar a l'Institut de Felanitx. D'allà va partir cap a Barcelona a la Universitat Autònoma on es va llicenciar en periodisme. Ha treballat com a periodista gairebé sempre a la televisió local i a diferents gabinets de comunicació. Ara, desenvolupa la seva tasca al diari digital de la televisió autonòmica: IB3. També estudia a la UIB, combinant el Màster en Formació del Professorat amb el doctorat en història.

La capsa

Aquesta vegada hem decidit contar-vos una de les coses que més ens ha agradat al llarg del curs. Quan vàrem arribar a l'escoleta a principi de curs vàrem veure que a un raconet hi havia un parell de capses grosses però no sabíem què hi havia dintre fins que, a mesura que han anat passant les setmanes ja les coneixem. I ben molt que ens agraden! De capses, en tenim moltes i diferents: la de les titelles, la del bufar, la de vocabulari... però, sens dubte, la que més ens agrada és la capsa de música o de les cançons. Es tracta d'una capsa grossa que les nostres educadores han omplert amb capsetes petites amb la intenció d'ampliar recursos motivadors per estimular el llenguatge oral i, sobretot, per sentir-nos cantar!!!!

Sabeu que n'estam, d'entretenguts! Ara us ho contarem més detalladament: és bàsicament una capsa plena de capsetes petites que quan l'educadora obri la tapadora... Sorpresa! surten o bé uns dibuixets, o bé objectes i, fins i tot, alguna titella relacionats tots ells amb una cançoneta popular. L'educadora aixeca la tapadora d'una d'aquestes capsetes i.... ohhhhhh, sentem espants!!!! Un elefant! Cantam? Siiiiii

I cantam: "Mirau bé allà dalt ...", convertint-se aquesta capsa de música en un autèntic estimulador de la memòria i del llenguatge oral i gestual, tenint en compte que les cançons, durant l'etapa d'educació infantil, són una eina fonamental per treballar la comprensió, l'expressió i la intenció comunicativa.

Ara...n'obrim una altra? Meam, meam què hi haurà...Uep! Ha sortit un dibuix d'una lluna. Un, dos i tres: "La lluna, la pruna vestida de dol..."

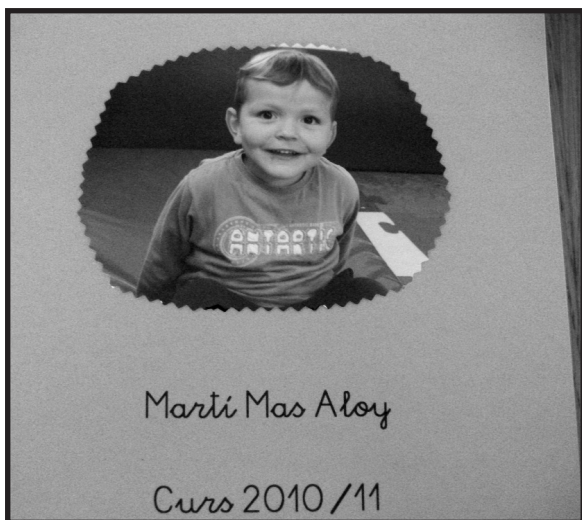
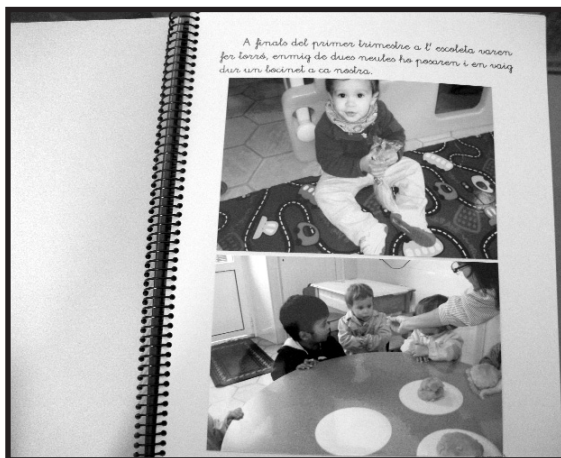
I com aquestes en tenim moltes més! A vegades les educadores les van canviant i encara quedam més sorpresos.

Les mestres de l'Escoleta Municipal

L'àlbum de l'escoleta

Ha arribat l'estiu i les classes han acabat. A les educadores el temps en ha passat molt aviat, sembla que era ahir que el nou curs començava, que tots els infants i totes nosaltres havíem de dur a terme un complex període d'adaptació i mirau per on, no només hem finalitzat aquest període, sinó que ja hem acabat la tasca que ens havíem proposat per aquest curs escolar. Ja ho diuen que tot el que comença, acaba.

Durant el curs, les educadores de tot el cicle hem tengut molt de temps (però mai suficient) per realitzar les activitats que havíem programat. Vosaltres els pares, padrins, coscos,... heu sabut dia rere dia les tasques que dúiem a terme a l'escoleta, bé perquè l'infant us ho conta-

va, bé perquè l'educadora us ho explicava o bé perquè ho podíeu llegir a l'agenda cada dia. Però malgrat això, nosaltres sabem que una imatge val més que mil paraules i pensam que no hi ha res millor que poder veure amb els vostres ulls el que han fet els vostres "fillets". Per això vàrem decidir des del primer dia de curs fotografiar totes les activitats que duiem a terme (feinetes, festes, sortides, rutines, joc,...) per tal de poder fer un àlbum individual per a cada infant. En aquest àlbum podreu veure totes les activitats que ha realitzat el vostre infant i com ha gaudit jugant i aprenent a la nostra escoleta, a la vegada que us servirà de record a tots, pares i, sobretot, fills

Esperam que us agradi i que l'infant estigui content de veure's amb els seus amics i la seva educadora. Bon estiu a tots

Les mestres de segon cicle d'Educació Infantil

EL NOSTRE DIA A DIA

Abans d'encetar el nostre article, volem presentar-nos i acomiadar-nos al mateix temps. La nostra gran assignatura a l'escoleta és la lectoescriptura i aquí tendreu una petita mostra de la manera com ens manejam dins aquesta àrea.

Som els nins de 5 anys i hem aconseguit que aquells dibuixets que vàrem començar a veure en els nostres primers anys ara els empram per comunicar-nos i per contar les nostres vivències del dia a dia. I això és el que us presentam a la revista **EL NOSTRE DIA A DIA**.

També hem dit que ens volíem acomiadar, acomiadar en el bon sentit de la paraula, ja que enguany ha estat el nostre darrer curs a l'escoleta. Per això ens agradaria donar les gràcies a una sèrie de persones que ens han acompanyat en aquesta etapa tan important.

Gràcies a totes les educadores i mestres que han compartit moltes hores amb nosaltres.

Gràcies per haver-nos fiansat tots els hàbits d'autonomia.

Gràcies per ajudar-nos a expressar les nostres primeres paraules.

Gràcies per ensenyar-nos els números i les lletres.

Gràcies per haver-nos deixat expressar mitjançant el dibuix.

Gràcies per ensenyar-nos a gaudir jugant.

Gràcies per haver organitzat les nostres primeres sortides.

Gràcies per les súper colònies que hem pogut gaudir.

Gràcies...!

I gràcies als nostres pares per haver apostat i haver confiat aquesta part tant important de la nostra educació a aquesta escoleta.

FINS SEMPRE, ESCOLETA!

QUÈ ENS AGRADA MÉS I PERQUÈ?

magada a na o nas pati
perca realx a tots.

magrada anar a sica per que
podam juga.

ami magrada ana a nas pati perca
peram corre.

magrada ma de excursio perque
de vegades veim animals marins.

magrada fe ingles perca es plicom
cases en ingles.

Pati és on ens trobam tots
juns 3, 4 i 5 anys. 8

Hello la nostra mestra
d'angles na Margo. 7

Les sortides això es la del Calvari
pero durant el curs no ens turam
de ser na. 6

Magrada aprande cosas difarens cada dia
perca magrada a studia

.madrada escriura par apranda

ami magrada jugar perca madivertes

EL NOSTRE DIA 4 DIA
Laj q toca la confanata i totom
a s'ila No podam se tart. 1

Dins aula col saba quans som
i qin dia som. 2

Col for faineta en
silensi i ben consantrias. 3

Es mesesari beremar dun bon panet 4
a una fruita.

Estic dos dies par a t'mena
al maur al cor. 5

LA MEVA MESTRA DE PRIMER

Això és un recull del que pensen els alumnes de primer A sobre la seva mestra:

És més o manco bona al·lota i bona mestra, alta, a vegades s'enfada i ens crida perquè xerrem molt i no feim deures i a ella no li agrada que xerrem quan els feim perquè ens despistam i ens equivocam.

Fa normes, és molt educada, respectable, simpàtica, guapa i amable i ens ensenya moltes coses i ens agrada quan ens mana pocs deures.

És estricta perquè ens posa molta tasca però aprenem molt amb ella.

Ens estima molt

Sempre mira que no es faci mal cap nin i ens ajuda molt a fer els exercicis; ens ha ensenyat a fer sumes, restes i problemes i també a llegir i escriure.

És guapa, du arracades i ulleres de dos colors, blanc i marró, i són quadrades.

Quan ens renya ho fa pel nostre bé.

Se posa la roba més guapa del món!

Amb els cabells no ens posam massa d'acord□ uns troben que són marrons, altres castanys, altres taronja, altres grocs i també curts, llargs, arrissats, llisos...

Amb els ulls també hi ha diversitat d'opinions: verds, blaus, marrons...Quina mescladissa!

Dibuixa-la

S'acaba el curs i ....
 m'ha agradat molt però ja gris que sigui s'estiu per
 anar a l'Algar a banyar-me i agafar copinyes.
 També gris de veure ses notes, no fes cosa que
 alguna estigui malament i de veure com serà
 el ball de fi de curs, també preparam una
 obra de teatre amb molta il·lusió i desitg
 que l'any que ve poguem tornar tot.

Aina Benmassar Mar 1er B

S'acaba el curs i .... a s' escola farem la
 gesta de fi de curs que anam a ballar
 al parc. Després ja estam de vacances i ses
 meves vacances son a Portocolom i a San Negre.
 A Portocolom vaig a jugar amb els meus
 cosins de Palma. Anam a sa platja i també
 amb sa barca, que és un llaut i que es del
 meu padri Tomeu. A San Negre juc amb el meu
 germà i els cosins de Telanite. També mont
 un ase i don menjar als animals amb el
 padri. Miquel, i mes banyam a sa piscina.

Bon Estiu!
 Miquel Uguet Pons 1er B.

VIATGE AL FUTUR

Els alumnes de 2on A, aprofitant que estudiàvem els conceptes present, passat i futur, vàrem decidir avançar-nos en el temps i imaginar-nos com ens agradaria ser en el futur. En els treballs realitzats hi ha una gran creativitat, a més de bons sentiments i un sentit pràctic que cal destacar. Aquí en teniu una mostra d'alguns d'ells.

M'agradaria ser metge per poder crear medicines de mal d'esquena per na llúcia.

Antoni Mangas

M'agradaria ser futbolista perquè seria porter i tendria dona i fills i cuidaria molt els fills i també cuidaria la terra i tendria un ca i els amb 7 aques meques grises i blanques i també el cuidaria molt.

Bruno Calderón

Seria leatle i pilot de carreres. En tenir 40 anys tendria 100000 de dolars i ordenaria que no hi hagués guerres. Tendria un cotxe de carreres. Seria el "jefe" de tots els que treballen i ajudaria als malalts. Tot el món m'estimaria i jo a ells.

Lisandro Gonzalez

Tendré una dona guapa, amb dos fills i dues filles. També m'agradaria treballar d'investigador per investigar moltes de coses per tot el país. Tendré una casa amb xemeneia al menjador. Treballaré moltíssim.

M. Angel Cardell

DIADA DE SANT JORDI

Som els alumnes de l'aula de 2n B de primària i us volem contar un taller diferent que vàrem treballar enguany a la nostra aula el dia de Sant Jordi.

Tot i que ens varen agradar molt totes les coses que férem, treballàrem especialment el poeta Joan Maragall. Però ... aquell dia no podia faltar la llegenda de Sant Jordi. I com cada any la nostra mestra fil per randa ens contà com el cavaller salvava la donzella i matava el drac i allà on havia mort el drac, va néixer un roser...

Però el que fou realment especial va ser la construcció d'un drac, hem de dir que tot i que teníem els nostres dubtes finalment en la col·laboració de tots ens va quedar un drac ben plantat.

La història comença quan un dia la nostra mestra ens va dir que duiguéssim caps de cartó que anàrem col·locant a un racó de l'aula i si ens agradaria fer un drac el dia de Sant Jordi. Tots diguérem que sí, però es ben cert que no acabàvem d'entendre com ho faríem, ens pareixia molt difícil.

El primer que férem va ser preparar el material: caps de cartó, paper d'embalar verd, aeronfix de colors vermell i blau, tassons de plàstic, pals, cel·lo, tisores.

Ja ho teníem tot!

- Per on començam?...

I va ser quan un digué aquesta caps pot servir de cos, és la més grossa, aquesta de cap va dir un altre i a poc a poc tot va començar a agafar forma.

Forràrem les caps de cartó amb el paper d'embalar verd. I quan vàrem haver acabat de forrar les caps les vàrem juntar. Un nin digué: pareix un ca! És clar li faltava la gran coa que tenen els dracs.

Com la feim?

- I si juntam les caps de més gran a

més petita?

- D'acord.

Però ara les hem de forrar. Les forrarem, les juntarem al cos, i com per art de màgia aquelles caps inservibles es transformaren en el cos d'un drac.

I ara què?

No té ulls, ni nas i a més els dracs tenen escates.

I amb els tassons vàrem fer els ulls, amb l'aeronfix les escates i les crestes, amb els pals les banyes.

- Eh! Ens queda genial!

- Sí però els dracs tenen ales i una llengua com les serps.

- Ales? digué la mestra

- Si, ales diguérem nosaltres.

Crec que la mestra estava un poc cansada, però tot d'una va dir que sí, i ens va ajudar a fer les ales. Les col·locarem i finalment el drac estava acabat.

Era un drac!!!

El davallarem al pati just devora l'entrada i ens férem un parell de fotos.

Estàvem molt contents.

2n B Educació primària

EL CASTELL DE SANTUERI

Seguint amb les activitats del projecte de Lectura que ja coneixeu, la mestra Cati Barceló va muntar una presentació de diapositives sobre el Castell de Santueri i a partir d'aquí hem anat treballant. Els resultats han estat molt satisfactoris.

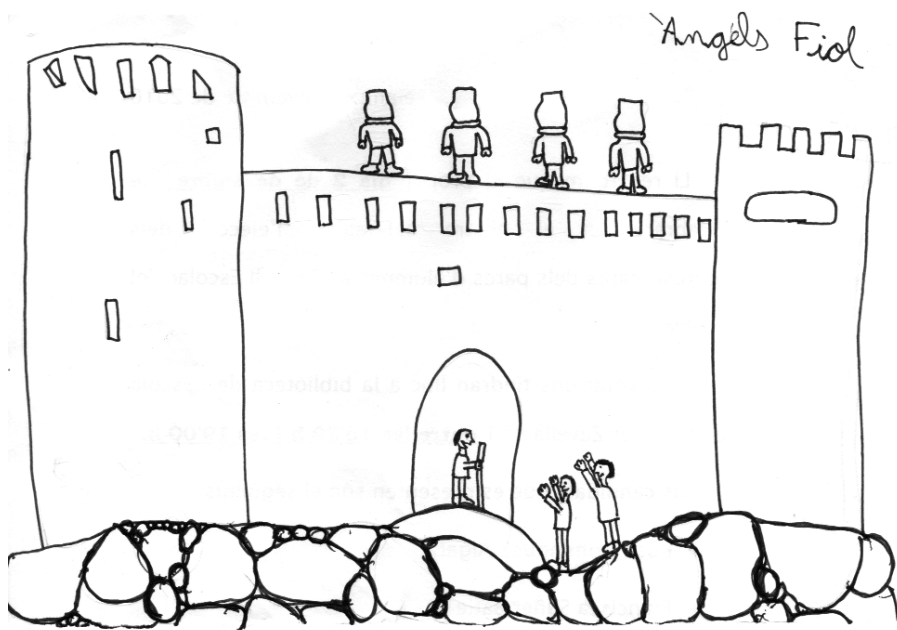
Hem inclòs els objectius i tasques que duen a terme l'Associació d'Amics dels Closos de Can Gaià, tant a favor de la defensa i protecció del Castell de Santueri com a la resta del patrimoni felanitxer:

L'Associació d' Amics dels Closos de Can Gaià és una entitat sense ànim de lucre que es va constituir formalment al desembre de 2008 a Portocolom. Es pot definir com a una associació cultural i de defensa del patrimoni.

Els Amics dels Closos, a l'octubre de 2009, iniciaren una campanya a favor de la defensa, protecció i difusió del Castell de Santueri.

Aquesta campanya ha portat l'associació a realitzar diverses reunions amb diferents administracions, principalment l'Ajuntament i el Consell de Mallorca,

Amb aquesta campanya s'aconseguien un milenar de signatures per a l'adquisició del castell per part del Consell de Mallorca. En data 18/05/2011 s'ha aconseguit l'objectiu.

El Castell de Santuari

El castell de Santuari és un castell antic, en ruïnes i abandonat. Se situa dalt d'un cim de 475 m d'altura, a 7 km de Felanitx. Conten que els Romans ja hoien utilitzat aquell territori i que quan els Àrabs rearen arribar construïren el castell. El castell que rearen fer els Àrabs no és el mateix de l'actualitat, perquè al regle XIV es rearen fer reformes, quan Jaume I el reo conquerir. En Jaume I el reo donar a Nungo Sans, 2 any 1811 reo ser subhantat.

El castell, és un castell roquer, que aprofita gran part de la roca per fer la murada. Es reo construir una murada per reforçar les parts més arcebibles a la muntanya. Tambè rearen fer dues torres quadrades. Mes tard es reo construir una torre circular que era una torre d'homenatge on estaren el senyor. La torre té dues plantes i un soterrani que reo servir de presó i d'habitació. És molt difícil entrar-hi, i només té una porta perquè requi més fàcil controlar qui entra. Aquest castel el rearen utilitzar per defensar la costa i com a fontalera.

* A l'interior del castell hi havia aljubs, dipòsits subterranis, una fonteta, un forn i estornes. Ha perdut la seva utilitat, els propietaris l'han abandonat. Està en ruïnes.

El castell té dues llegendes: una diu que el poble creia que en el castell hi havia esperits malignes i sobre tot a la torre d'homenatge.

L'altra que els àrabs creien que l'única manera d'entrar al castell era enganant-los i feren una ballada per dir- treure als cristians mentre que els àrabs entraven per la part més accessible. Creien que l'única sortida era tirar-se cap avall. Els seus companys li demanaren si estava bé i un pastor que guardava les ovelles contestà que sí i els altres es tiraren confiat.

Elixa Bernàcer 4TA
Miquel Xavier 165 47B

Un dia de sembra

L'hortet de l'escola nova és petit però acollidor. Hi ha molts de vegetals sembrats com ara pastanagues, pèsols, cols, pebrers, alls, tomatigueres...

Aquests vegetals els duen a la cuina de l'escola de Sant Alfons per consumir-los.

Aquest hortet és ecològic, és a dir, no s'utilitzen productes químics.

En aquest hort hi sembren tots els alumnes de l'escola. El nostre mestre, en Tòfol Fontanet, és l'encarregat de tenir cura de l'hortet.

A nosaltres ens va tocar sembrar les tomatigueres de ramellet: Primer vàrem remoure la terra, llevar les males herbes...i poguérem veure com la mànega suava l'aigua, és a dir, era una mànega que tenia foradins molts petits, com els porus de la pell, per on sortia l'aigua que regava les plantes. El mestre també ens va explicar que cada planta s'havia de sembrar separada una de l'altra perquè puguin créixer. També vàrem aprendre que les tires de plàstic negre que veim per foravila són perquè no creixi herba entre les plantes, si fos transparent deixaria néixer les males herbes. A mi em va agradar molt .

Maria Agüera Ruiz, 5è A

Sa Dragonera

Dimecres dia 11 de maig els alumnes de 5è A i 5è B, juntament amb els nostres tutors, vàrem anar d'excursió a l'illa de sa Dragonera. Sa Dragonera és una illa que està devora Sant Elm (Andratx), propietat del Consell de Mallorca des de l'any 1987 i declarada Parc Natural, juntament amb l'illa Mitjana i es Pantaleu, l'any 1995 pel Govern de les Illes Balears.

El primer que vàrem fer va ser anar amb un autobús de Felanitx fins a Sant Elm. Allà vàrem agafar una barca, na Margarita, i vàrem partir cap a l'illa. Allà vàrem berenar amb la companyia de molts d'exemplars de sargantana de sa Dragonera, que és una espècie endèmica de l'illa, i vàrem començar a fer el recorregut previst. En primer lloc, vàrem anar a un mirador i ens van explicar un poc la història de l'illa i les característiques d'algunes aus que habiten a sa Dragonera,

com la gavina roja. Després, ens vàrem trobar amb el meridià de París (línia imaginària que arriba a París). A continuació, vàrem seguir caminant fins a un far, el far de Tramuntana, on ens varen explicar bastants coses: com funcionava antigament, com funciona ara, qui eren els faroners... Després vàrem tornar cap al port per agafar una altra vegada na Margarita per tornar a Sant Elm. Una vegada a Sant Elm, vàrem anar a fer una cosa que tots teníem moltes ganes de fer: banyar-nos a la platja. Allà vàrem nedar, córrer per l'arena, esquitxar als altres i jugar a futbol-platja. També vàrem agafar un pop de 999 grams. Quan vàrem sortir de l'aigua vàrem dinar i vàrem tornar amb l'autobús cap a Felanitx.

Va ser una excursió molt interessant!

Miquel Maimó Vidal. 5è B Primària

La guerra de les aules

El capità Obi Tax Kenobi i el seu ajudant i aprenent, Anaquin Joan Walker eren a una reunió del Consell de les Aules perquè estava a punt d'esclatar una guerra entre les dues classes de sisè pel domini del camp de futbol de la porxada. Hi van assistir tots els guerrers amb bona reputació com Jaumeski, Danofer i Javinar. Javinar era el més savi i el més vell de tots, era tan savi que xerrava amb les frases desordenades i encara que no pogués anar a la guerra, sempre donava consells a les seves tropes.

Aquell dia els valents guerrers es trobaven a aquella reunió perquè estaven planejant la seva tàctica per vèncer l'amenaça de davant la classe.

La tàctica que es va acordar va ser: els més forts entretendrien als contrincants i els més ràpids anirien a tota pastilla per aconseguir el camp petit.

La campana va sonar i el capità Obi Tax i l'Anaquin sortien amb un clar desavantatge contra els seus contrincants. Però ells es van posar a la feina i els van aturar en sec. Els més ràpids van sortir de l'embús de contrincants i van córrer a baix per l'escala. L'escala era molt llarga, o sigui que el capità i el seu aprenent estarien una estoneta. Però per alguna cosa els havien triat a ells dos: eren els més forts.

Al cap de dos minuts aguantant vint-i-quatre soldats enemics, el capità i companyia estaven molt cansats i a punt de caure batuts. Però, en aquell moment, van rebre un missatge del quarter general

que deia que els altres ja havien arribat. Acte seguit, van deixar de fer força per aturar els seus contrincants, van sortir d'enmig dels seus enemics i van partir disparats escales avall. Quan van arribar els van rebre amb una gran ovació i es van posar a jugar a futbol amb els seus companys.

Tant poc per tot el que hem fet? Hem aturat 24 nens d'11 o 12 anys, la mateixa edat que nosaltres, per només això? Desgraciats!!!!!!! - van dir aquells dos a la vegada.

- Venga, que jo també ho hagués aconseguit i amb molta facilitat - digué un dels seus companys.

- Que t'ho creus; no és tan fàcil- digué en Tomeu, era el seu verdader nom, el nom del capità, és clar.

- Venga, veniu a jugar a futbol i ja està, ho deixarem córrer- digué un altre.

- D'acord, però ho deixarem córrer per un altre dia - digué en Tomeu.

I així acaba la història de la conquesta del camp petit de davall la porxada per un dia. L'endemà tornarien a lluitar un altre cop pel camp i així, dia rere l'altre.

Els personatges d'aquest text són mig inventats: noms normals amb algun sufix inventat. I també personatges de la Guerra de les Galàxies amb un nom intercalat.

Aquesta història està basada en fets reals de la nostra escola o de la nostra classe.

Tomeu Mesquida Vic, alumne de 6è.

Els Canvis De La Vida

- Glub Glub, Glub Glub! La vida és el millor! Glub Glub, Glub Glub!

- No te moguis tant, (li pega una puntada de peu).

- He, he, què passa aquí? Per què la llum?

- No puc respirar... Au! No me peguis a l'esquena!

- Qui és tota aquesta gent?

- Supòs... Que la vida ja no es la millor...

Un més després...

- Bé... al final aquesta vida tampoc és molt dolenta. Em donen de menjar, si plor em donen el que vull, puc molestar a tothom a les tres de la nit i no s'enfaden amb mi!! He he he, que dolenta som!

Tres mesos després...

- Ja puc xerrar, he he... També m'he aixecat i he caminat, per això la meva família està súper contenta, i jo, clar, presumesc.

Quatre anys després...

- Ja he nascut la meva germana i només estan per ella, a mi no me fan quasi cas. Després sempre me culpen a mi!! Grrr... De càstig ara he d'anar a l'escola! Et pareix normal?

Cinc anys després...

- Ara he d'anar a l'escola... A més la nostra mestra és molt dolenta. Sempre ens crida. Per exemple: aquesta setmana tenc quatre exàmens. Grrr!! No tenc temps d'estar amb les meves amigues. Un examen cada dia? La mestra ja se passa! Després diu que sóc molt malfeinera. Tíooo!

Set anys després...

- Ara he d'anar a Batxillerat. Per què? Per què? Per què mi?

- Bé, però ara el que me calma és un cubata... Je je...

- Ja tenc el meu "novio"... Hee! He! Calma, calma! Encara he d'estar enfadada! Diguis el que diguis estic enfadada, val?

- Els meus pares tampoc em deixen fer res... és increïble...

Però només falten dos anys i ja tendré la meva vida.

- Sofia, Sofia no passa res només falten dos anys (na Sofia som jo)

Un any i onze mesos amb tres setmanes amb sis dies i vint-i-tres minuts després...

- Tres, dos i torn a ser un bebè, he he. És una broma, zero, ja soc un adult ja puc votar! Siiiiii!! Ja vaig cercant un apartament i un treball millor.

Deu anys després...

- Tenc una filla i me'n vaig a Las Vegas per casar-me, he he... Tenc una vida perfecta ja saps, una gran casa, un home ric, un cotxe super guai... (jo som així) Molt presumida...

Bé i al final segur que ens quedarem a viure a Las Vegas. Com que és tan guai.

Quaranta anys després...

- El meu home s'ha mort i jo ja torn vella. Vella de guapa no... ja m'agradaria...

Vella de major d'edat... Ja som padrina, el meu fill i filla se n'han anat, etc...

Vint anys després

- Ja he fet el que he pogut. Som a l'hospital i em queden pocs segons per viure, però l'última frase que diré és: "La vida és el millor que m'ha passat i ha passat molt ràpid!"

Diene Grapengiesser, alumne de 6è.

La desaparició de la Terra

Els meus pares havien marxat durant el mes d'agost a veure la meva germana a Barcelona. I jo vaig quedar al Port amb els meus padrins.

Cada dematí anàvem a banyar-nos a Cala Marçal (una cala propera a la casa dels meus padrins). Després em dutxava i dinàvem de l'exquisit dinar de la meva padrina. L'horabaixa anàvem a fer una volta pel Port.

Un bon dia, el meu padrí va proposar anar a banyar-nos a una platja de la Colònia de Sant Jordi. La meva padrina va quedar a prendre el sol a l'arena mentre el meu padrí i jo vàrem nedar fins a les darreres boies. En el cel no es veia cap núvol però, de sobte, van aparèixer uns núvols molt negres just damunt Cabrera. Es va produir una tempesta impressionant amb llamps i trons que pareixia que ens havien de caure damunt. El meu padrí i jo ens vàrem espantar i vàrem nedar ràpidament cap a l'arena on la padrina ens cridava preocupada. Quan la tempesta va haver acabat vàrem observar impressionats que Cabrera ja no hi era.

Per les notícies del vespre vàrem veure que, efectivament, Cabrera havia desaparegut i amb ella un parell d'espècies endèmiques. També vàrem veure que una tempesta similar va fer desaparèixer Formentera i van morir tots els seus habitants. El mateix va passar a Eivissa i a Menorca.

Els meus pares i la meva germana, que eren a Barcelona, em varen telefonar i em varen dir que hi havia hagut una tempesta molt grossa i havia fet desaparèixer tot Catalunya. Em varen dir que no em pro-

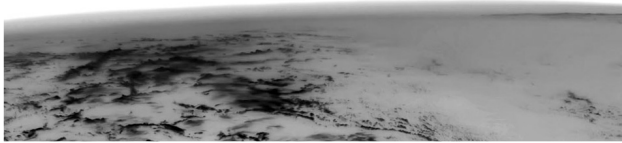
cupés que ells estaven salvats i eren a València i que demà vendrien cap aquí. Tots ens vàrem espantar molt.

L'endemà, quan jo em vaig despertar, els meus pares i la meva germana ja havien arribat. Els meus padrins i jo ens vàrem abraçar perquè estàvem molt alegres que s'haguessin salvat d'aquella tempesta en què varen morir moltes persones.

El cap d'un mes tot el món havia desaparegut menys Mallorca. Nosaltres vàrem decidir anar amb una barca bastant grossa a mirar si era veritat que tot el món havia desaparegut. Vàrem partir del Port de Felanitx molt prest. Nosaltres volíem anar a Turquia i, si era cert que el món havia desaparegut, no la trobaríem. Al cap de mig any vàrem arribar al lloc on abans es trobava Turquia. Però, efectivament el món havia desaparegut.

Després de navegar durant mig any vàrem trobar Mallorca, l'únic territori que no havia desaparegut. Vàrem arribar a les deu en punt de dia deu de novembre de l'any 2012. Estàvem molt cansats i anàrem a dormir. Des de la meva habitació veia la Lluna, però era verda. Vaig cridar tota la meva família i els vaig proposar anar a l'observatori de Costitx a mirar amb el telescopi. Ells varen acceptar i vàrem anar-hi. Quan vàrem arribar vaig mirar pel telescopi i vaig veure que una part del món s'havia transportat a la Lluna i l'altra part a Júpiter.

Al cap d'un mes de pensar-ho vàrem descobrir que si ajuntàvem l'ozó i el vapor d'aigua es creava una d'aquelles tempestes. Vàrem dir-ho a la NASA i la NASA va mesclar l'ozó i el vapor d'aigua a damunt la Lluna i a damunt Júpiter i tota la Terra i els seus habitants van tornar a aparèixer.

Daniel Muñoz Xamena, alumne de 6è.

Oda a la Mar

Amb l'*Oda a la mar*, els alumnes de segon curs d'ESO s'endinsaren dins les ones que proposava el poeta Neruda en el seu poema. Descobriren que una oda, composició lírica que pretén lloar un personatge, una idea, un objecte,... no és gens mala de compondre i que es troba a l'abast de qualsevol que tingui una mica de destresa. Des de l'antiga Grècia a la classe de llengua castellana, el repte no era senzill, però ben aviat posaren fill a l'agulla. El tema? Qualsevol objecte que es pot trobar a la llar. El resultat? Aquí en teniu una petita mostra.

ODA AL PAN

*Eres tierno
pero no eres eterno,
porque cuando te unto con Nutella
me sabes a cosa buena.
En un instante has desaparecido
y mi hermano grita
- ¡Aaaagg! ¡Ya te lo has comido!
Eres tierno,
pero no eterno.
Puedes ser blanco o moreno,
pero los dos saben igual de buenos.
Cada día la gente te espera,
tierno, en la tienda.
Para comer con
aceite y jamón
o con mermelada de melocotón.
Eres tierno,
pero no eres eterno.*

Francisca Cardell Rigo. 2n. A

ODA AL PAPEL

*Cómo una cosa tan sencilla
es también una maravilla,
puedes estar lleno de marcas
pero también sirve para escribir cartas,
informes i trabajos,
libritos y librazos.
Eres débil de aspecto
pero eres perfecto.
Puedes aguantar la caída desde las nubes,
pero si tocas agua, te destruyes.*

Sebastià Grimalt Crespo. 2n A

ODA A LA CAMA

*¡Oh mi cama!
Dulces sueños tiene mi alma.
Cuando duermo sobre ella
mi corazón se calla.
Cuando sale la luz del día
la tengo que abandonar..
Muchas ganas me daría
no tenerla que dejar.
Preparada la dejo
para poderla encontrar.
Aliso con esmero la sábana
pues bien tiene que estar.*

Antoni Alonso Suñer. 2n A

DOLÇ ESTIU

(Narració guanyadora del premi Sambori 2011, modalitat redacció)

Recordo tot el que va passar com si fos ahir, tot i que ja fa 20 anys que no el veig, el recordo amb dolçor. També recordo la seva veu, els seus ulls verds, els cabells bruns, els petons càlids i humits que em feia... Encara que possiblement ell ja no pensi amb mi, i encara que segurament, només vaig ser una noia més per a ell, jo l'estimava, l'estimava moltíssim.

Tot va començar a les anuals festes de principi d'estiu de l'escola. Aquell era el segon any que hi anava i vaig decidir posar-me molt bonica juntament amb la meva amiga Carlota. Aquell any, no podia tornar a fer el ridícul com l'any anterior que em varen tirar la beguda al damunt "sense voler", no, aquell any estava seguríssima que seria especial, i sincerament ho va ser.

Jo, una noia de 14 anys de cabells bruns i arrissats fins a les espatlles, baixeta i grassoneta, em vaig posar un vestit blanc, sense tiretes, amb l'esquena al descobert i bastant curtet. Anava amb unes sabates de tacó blanques i una bosseta de mà també blanca. Duia els cabells amb un recollit darrera, tot i que n'hi havia alguns que eren impossibles de recollir i em queien a la cara. Portava una mica de coloret que em feia ser més bruna i uns

llavis pintats de color vermell carmí.

Després de sopar a un restaurant mediocre d'una pizza amb els de la classe, vaig anar amb la Carlota a la placeta on hi havia la majoria de la gent i tota la festa. A continuació, tot va passar molt de pressa, pel meu costat passà un noi, un noi guapíssim, ens miràrem uns segons, per mi van ser els més bonics de la meua vida. Llavors ell anà cap a la barra amb un altre noi que vaig suposar que era el seu amic. La Carlota va veure com mirava aquell jove, i em demanà una explicació per aquella mirada. Li vaig mentir dient-li que m'havia trepitjat les sabates, que ja estaven negres, i que m'havia fet mal. Ella em va mirar amb cara de reprovaçió, m'estirà un braç per anar a ballar i jo vaig perdre de vista el noi tan bonic.

L'endemà estava feta pols, no parava de pensar en aquell noi que m'havia robat el cor i que no em podia treure del cap per molt que em convencés que no el tornaria a veure.

Aquelles setmanes, recordo que vaig estar absorta en els meus pensaments, ja que no podia pensar en altre cosa més que en aquell noi, i la Carlota ja començava a sospitar que m'estava passant alguna cosa.

Educació Secundària **escola**

A finals de Juliol vaig anar a un campament d'estiu, allà el meu depriment estat va canviar completament...

Va arribar el vespre abans del campament, estava nerviosa, tenia la maleta preparada i estava segura que no em deixava res, però la causa del meu nerviosisme era la gent, la gent que aniria al campament. Milers de preguntes em rondaven pel cap: i si se'n riuen de mi? I si faig el ridícul?. En definitiva, que vaig estar així tot el vespre, en canvi al matí, quan pujàvem al bus, els meus ulls no es podien creure el que veien, era el noi, aquell tan bonic. Estava allà, assegut al darrera amb tota una colla de nois rient. Jo em vaig posar vermella com un tomàquet.

La Carlota ho va notar però no va fer res, i ens asseguerem al davant ja que jo, sempre em marejava. Al darrera, molt prop d'aquell noi hi havia una noia, una noia guapíssima que tot el temps es mirava amb el noi i li reia. Aleshores jo em vaig posar gelosa, no volia que el noi s'enamorés d'aquella noia, volia que es fixés amb mi. Així que durant els dos primers dies del campament vaig fer el possible perquè no es miressin però era inevitable, a cada esforç que feia pareixia que més s'acostaven ells dos, era insuportable. Al tercer dia d'anar darrera d'ells dos, la Carlota em va dir que pareixia una estúpida encalçant-los, i llavors em va anunciar que sabia que jo estava enamoradíssima però que tenia molt poques probabilitats que es fixés en mi. Així que ho vaig deixar córrer, i vaig decidir gaudir el campament en lloc de tancar-me dins el quartet de bany a plorar, lamentant de no poder ser tan sols un segon la noia tan guapa, la qual també m'havia agafat mania perquè els seguia tot el temps.

No us contaré tot el campament perquè arribaria a ser avorrit, fèiem activi-

tats, ens banyàvem a la piscina i al vespre fèiem vetllades... Llavors, al penúltim dia, va passar la cosa més meravellosa del meu món!

M'estava amb la Carlota, en Joan, l'Agnès i en Miquel asseguts vora la llar de foc. Ja no pensava en ell, ho podia suportar, tot i que encara hi estava enamorada, ja no el seguia ni el mirava. Aquell darrer vespre vam fer un joc, es tractava de posar-se amb una parella, havia de ser nin i nina, i havíem de muntar una coreografia fent playback amb la cançó que ens possessin. El monitor tenia els paperets amb el nom dels al·lots, les noies havien d'agafar un paperet i anar a un racó amb el jove del paperet. Totes les noies van anar agafant el paperet, jo estava al mig de la coa, m'estava posant nerviosa, sabia que em tocaria amb el pesat de torn, ho sabia del cert. Ja em tocava, vaig agafar el paperet, amb molt de compte el vaig desplegar i segons la Carlota, que tot el dia em mirava, vaig posar els ulls com unes taronges, m'havia tocat amb el noi tan bonic!

Primer de tot, no em podia creure el que m'estava passant, i després d'assumir-ho em vaig girar cap a ell, i amb un gest amb la mà li vaig dir vine. Llavors tots sols sota un arbre del jardí em va començar a parlar de com ho havíem de fer, jo solament l'escoltava, tenia la veu més dolça que mai havia sentit, i el seu rostre sota la tènue llum de la lluna em tornava boja. Quan ja ho vam tenir tot fet, jo vaig dir:

- Crec que ja ho tenim tot, ens falta mitja hora, i jo estic cansada de ballar, perquè no descensem una mica?

- D'acord.

- Bé com que no ens hem presentat, jo soc la Natàlia.

- Mmm...Jo soc el Marc.

- Ja ho sabia!

escola Educació Secundària

Llavors ens vam posar a riure, no sé si reia del meu comentari o del silenci que es va produir després de dir-lo, però el cas es que m'encantava la seva rialla.

- Saps què?- va dir ell

- Què?

- Que m'agrada la teva rialla

Aquí em vaig posar molt vermella, i sabia que es notava, perquè ell va apartar la mirada de mi. Després d'un breu silenci incòmode vam parlar de moltes coses: dels nostres gustos, les nostres aventures, les nostres manies...I des d'aquell instant vaig saber que estava molt enamorada d'ell.

Allò va ser la nostra primera conversació, que sempre la tindrè en compte dins el meu cor.

Quan ja ens tocava fer el ball jo estava nerviosa, no podia deixar en ridícul el Marc, això mai, així que vaig decidir de fer-ho el millor possible. I així ho vaig fer, la coreografia va sortir de meravella i tot-hom va aplaudir, excepte la noia guapa, que s'estava morint d'enveja!

Així que va arribar el dia de partir cap a casa, tot i que jo no volia anar-me'n, ho havia de fer a la força. Dins el bus el Marc va voler seure al meu costat, i em va dir que podríem quedar tots els dies que jo volgués, i que li havia caigut molt bé. En baixar del bus, em va dur a un jardí que hi havia prop d'allà, gràcies a Déu la mare no va remugar i m'hi va deixar anar sense vigilar-nos tot el temps. Llavors ell em va fer un petó als llavis, tan dolç i càlid que pensava morir-me, em deia que m'estimava mentre em feia més petons i m'agafava les mans. Ell m'estimava i per fi estaria amb el Marc, que era el que jo volia, no necessitava res més, excepte estar amb ell per sempre.

En aquell moment, el meu cor va saltar d'alegria, pensava trucar-li cada dia, volia estar sempre amb ell. El que no sabia era que els somnis acaben aviat i que una cosa dolenta m'estava esperant...

I doncs cada dia anàvem a la platja, els vespres anàvem a fer voltes pels jardins de la ciutat, ho sabíem tot l'un de l'altre. Per mi tot era perfecte.

Fins que un vespre, passejant, em va dir:

Natàlia, saps que t'estimo moltíssim, oi?

Si és clar, però jo t'estimo més.

Doncs el que et diré no t'agradarà.

Per què?

Mira, jo no vull que ploris, ni que t'enfadis amb mi, solament vull que m'entenguis, també és difícil per mi, saps?

M'estàs girant.

Escolta, me'n vaig a Anglaterra per sempre, segurament no tornaré, la meua mare ha aconseguit una feina allà.

M'estàs fent una broma, oi? No pot ser, no m'ho pots fer això!- vaig dir xisclant.

Ho sento moltíssim, si us plau, m'has d'entendre.

En aquell moment, vaig començar a plorar, igual que ell, i ens vam abraçar durant una estona. Llavors ell em va besar els llavis molt dolçament, el nostre darrer petó, el més bonic del món. Tot seguit, després de repetir-me moltíssimes vegades que m'estimava i que em duria sempre dins el cor, es va endinsar en la foscor. Quan ja no el vaig veure més, no sabia si allò havia passat de veritat, solament que l'estimaria sempre, passés el que passés. Després me'n vaig anar cap a casa, trista, plorant i amb una buidor al cor que cap noi m'ha fet tenir mai.

Aquesta és la meua història, una història que encara avui recordo, tot i que han passat tants anys. No l'he tornat a veure mai, al Marc, però si el tornés a veure li diria, que l'estimo i que gràcies per fer-me passar aquells moments tan dolços en un estiu tan dolç.

Catalina Salvà Mas. 1r ESO B.

Records de tota una vida!

Faré un petit recopilatori de tots els records que me'n duc d'aquest centre, que per mi han estat molts bons.

Vaig començar a anar a l'escoleta de Sant Alfons de ben petita, a 2 anys amb na Bel Julià, en puc dir poques coses perquè no en tenc cap record.

A 3 anys vaig anar amb na Maria Maimó, l'únic record un poc difós són les escales per pujar a la classe, eren eternes i amb uns escalons bastant grans.

A 4 anys, amb na Catalina Del Mar vaig anar a les primeres colònies, molt il·lusionada perquè era la primera vegada que anava a passar dos dies amb els amics de classe.

A 5 anys, amb na Pilar Manresa, me'n record que passàvem llista cada matí asseguts en rotllana damunt uns coixins.

A 1r i 2n de primària amb na Catalina Grimalt:

-A 1r vàrem tenir una practicant molt bona, quan se'n va anar li vàrem organitzar una festa sorpresa, crec que era la primera per mi.

-A 2n les nines ens reuníem a la pape-rera, les anomenàvem "reunions de punta", i allà fèiem la xerradeta, na Cati sempre ens havia de cridar a l'ordre.

A 3r i 4rt amb na Xisca Burguera, crec que varen ser uns dels millors anys de primària, amb ella vàrem fer cada any una capsa de records, i sovint faig memòria i no me'n puc enrecordar de què hi vaig posar jo... Però bé, el record que tenc i el tendré sempre és d'unes colònies que vàrem fer a 4rt, em vaig fer un petit trenc, el meu primer trenc i l'únic que tenc per

ara al cap, sempre que em pentin el veig i sempre em fa recordar. Va ser fent un poc el boig, vaig pegar amb el cap al ferro de la llitera i em varen haver de posar 3 punts, que per mi era molt. El que tenc també d'aquestes colònies és un DVD i no el puc mirar, perquè cada pic que el mir m'emocion. Però m'agrada tenir-lo, també m'agradaria tenir-ne un de les colònies o viatges que he fet amb l'escola.

De 5è i 6è amb na Catalina Colom, vàrem estrenar el nostre primer quadern de classe, on ella apuntava la feina que havíem de fer i els deures que teníem, també teníem una carpeta on hi guardàvem tots els exàmens que fèiem i després els mostràvem als pares, crec que encara la tenc!

A 5è, vàrem anar a unes colònies, vàrem escalar i vàrem fer una gimcana nocturna, tinguérem una porada perquè un monitor ens va sortir de dins la fosca i tothom va cridar.

A 6è, el meu primer viatge d'estudis a Barcelona, en tenc molts bons records, records que mai s'oblidaran, i un que encara em fan recordar els meus amics de classe, és que d'anada em vaig marejar dins l'avió. L'estada allà va ser perfecta, Era el primer pic que hi anava; visitàrem, museus, l'aquari, el zoo, i el CAMP NOU.

I després ja vaig començar l'ESO:

A 1r d'ESO ja vàrem començar a fer les nostres primeres tutories, ja ens sentíem més grans, amb na Xisca Gilart, la tutora més diplomàtica i més moderadora que he tengut, les tutories sempre eren

debats, entre nins i nines, i mai arribàvem a un acord, perquè ningú volia afluixar.

A 2n d'ESO, de tutora tinguérem na Miquela Orfí, ja no fèiem debats, per ventura ja no era tan forta la rivalitat entre nins i nines, però així i tot n'hi seguia havent.

A 2n i 3er ESO vaig anar a Vall de Núria, amb en Xisco i n'Eulàlia, en Xavi a 2n i en Jaume Obrador a 3r. Els dos anys han estat molt bons i amb molts de records, amb en Xisco que sempre ens feia cantar i fer el ridícul davant tothom, però ens era igual, ens agradava i tot. El darrer vespre sempre feiem "Furor-Furor", nins contra nines, a 2n varen

guanyar les nines i a 3r els nins. I un dels records inoblidables és el darrer any, vàrem perdre l'avió i vam haver d'agafar-ne un altre.

A 3r ESO amb n'Eulàlia de tutora va ser un bon any, ens renyava quan tocava i rèiem si feia falta, també ha estat la mestra de biologia i crec que es una gran professora perquè sap distingir moment de fer classe i moment de riure i fer la xerradeta. És una gran amiga.

A 4rt ESO de tutora na Maria, ja és el darrer any, i intent aprofitar al màxim tot el que faig, a principi de curs ja vàrem començar amb la venda de coques per al viatge d'estudis, m'ha agradat molt, bal-

escola Educació Secundària

dament ens haguéssim d'aixecar prest els diumenges de cada quinze dies, ja que és una estona més que estàs amb els amics. Després va venir el festival de Nadal, sens falta vàrem cantar *Adeste Fideles* i varen caure un parell de llàgrimes.

I sense adonar-nos-en, vam ser al Viatge d'estudis tan esperat durant tant de temps. A Roma vam anar, amb en Cosme, na Cristina i na Xisca. Un viatge inoblidable, ple de records, totes aquelles coses que havíem vist al llibre de socials

les varem veure en directe:

El Forum Romà, el Coliseu, el Vaticà, el Panteó, el Castell de L'Angel, la Plaça Espanya...

I com sempre una anècdota, va ser la vaga de transport públic, un vespre vam anar a fer una volta nocturna per Roma i a l'hora de tornar a l'hotel, vam esperar més d'una hora un bus que mai no va arribar, fins que vam saber això de la vaga.

El dia següent ens va tocar fer tot Roma a peu. Però va ser una experiència més. I com qualsevol viatge d'estudis, coneixes estrangers, fas les típiques reunions al vespre a les habitacions, les partides de cartes, al darrer vespre vàrem sortir de festa per acabar bé el viatge, etc.

I com no, era Roma i cada dia menjàvem pasta. I amb les compres fetes i el cansament acumulat, el viatge es va acabar amb un tres i no res. Em va passar volant...

I bé, després tornarem a classe i seguí-

rem amb la rutina, l'altre dia vàrem fer la darrera pujada a Sant Salvador.

Ara ens toca un poc d'estrès, estudiar per als exàmens finals i organitzar les Jornades, perquè surtin així com nosaltres volem, perquè tothom col·labori i s'ho passi bé els tres darrers dies a aquest centre.

També organitzam el nostre darrer ball, que volem que surti el millor que sabem.

Per acabar vull donar les gràcies a tots els mestres i professors que he tengut durant el meu pas a Sant Alfons, m'han ajudat a millorar com a persona i estic molt satisfeta d'ells.

No els he pogut anomenar tots perquè s'hagués fet molt llarg però de tots i cada un d'ells me'n duc records, esper continuar aquesta amistat durant molt de temps fora de l'escola.

GRÀCIES A TOTS.

I no vull dir un adéu, sinó un fins aviat!

La classe, els amics:

Sempre hem estat un grup poc nombrós, però així i tot n'hi ha que des dels 2 anys seguim junts.

S'han afegit amics pel camí i n'estic ben contenta, he fet grans amistats que mai oblidaré, i em sap molt de greu ara haver-nos de distanciar.

Sempre hi ha hagut una rivalitat entre nins i nines, tots els professors ens ho han dit, i fins i tot enguany encara perdura, però així i tot ens apreciam molt, sempre hem tengut aquesta amistat d'amor i odi.

Ja de petits sempre anàvem junts, fent una pinya i mai ens podíem separar, discutíem a cada excursió, a cada viatge, però en poc temps ens tornàvem fer amics.

Me'n duc molts bons records i moltes bones amistats. Gràcies a tots amics, sempre podreu contar amb mi pel que sigui!!

Margalida Monserrat Mesquida. 4t B

Cuidar la memòria...

Ha arribat l'hora, l'hora de dir adéu a Sant Alfons. Et passes tota la vida pensant amb aquest moment i pensant que encara queda molt perquè arribi però de sobte, d'un dia a un altre, t'hi trobes i penses amb tot el que has viscut aquí, i et fa llàstima deixar l'escola que tants d'anys hi has anat cada dia, que has compartit amb els teus companys, amb els professors i amb tota la gent que hi treballa. Però així es la vida, i les etapes acaben i en comencen de noves, i sempre ens quedaran els grans records, que és el més bonic de tot.

Personalment, casi tots els records que me'n duc són bons. Malgrat hi hagi alguna renyada, o qualque empenyada per setmanes plenes d'exàmens, sempre guanyaran els moments bons.

De quan érem molt petits, encara puc recordar aquell pati tan gran que hi havia a l'escoleta i aquelles classes boges de psicomotricitat. O quan vàrem tenir un conill dins la classe, fins i tot un dia vàrem dur en "Roig", un poni que tenia el meu padrí, al pati de l'escoleta, i tots i volíem pujar-hi damunt!

Després ja vàrem passar a la caritat, el pati també és una cosa que record bastant, pareixia que era enorme. També recordo quan vàrem tenir una incubadora a classe, o quan teníem "pericos" dins una gàbia molt gran.

Després a l'edifici gran, el que recordo perfectament eren les classes, mai en la vida havia vist la gent fer tanta via per acabar la feina i poder anar a jugar als jocs, era increïble. Recordo també una vegada que ens varen castigar a un parell de nins a anar a xerrar amb el director, vaja renyada que em varen pegar els de ca meva!

Passa a secundària, i a segon deixam Sant Alfons vell i anam a l'escola nova! Això també ho recordo molt bé, tothom frissava

molt d'anar a l'escola nova, i en vàrem parlar molt a damunt aquest tema. De secundària és el que recordo millor perquè és el que tenc més fresc. Podria destacar per exemple aquell Sant Jordi que ens vàrem disfressar de tennistes i vàrem fer un gag, o tots els viatges impressionants a la Vall de Núria, que els repetiria una i una altra vegada, el viatge a Roma...

De moments n'hi ha moltíssims que ens endurem dins la nostra memòria, les colònies de quan érem petits, el viatge a Barcelona, tots els dies de Sant Jordi, les jornades multiesportives, les excursions, les pujades a Sant Salvador, els dies de la Pau, els festivals de Nadal...

Però per mi, el més important que em duc i el record més gran que tenc és el de les persones que han fet que cada dia o moments que he nombrat anteriorment siguin tant especials, perquè mai oblidaré els meravellosos companys que he tengut, que malgrat ens barallem molt, realment l'any que ve els enyoraré moltíssim. Tampoc oblidaré cap dels professors que he tengut, des de que tenia 2 anys fins ara que en tenc 16. Cada professor ha intentat ensenyar-nos tot el que ell sabia, i no només això, també han intentat convertir-nos en les millors persones possibles, per això sempre els recordaré. I no només els professors, també enyoraré i recordaré a na Bàrbara que és com si fos la mare de tots nosaltres, i a na Núria...

Mira tot allò que enyorarem! Si ja ho deim tots, si Sant Alfons és com a una segona família, hem passat gran part de la nostra vida allà, per això ho tendrem present sempre, i sempre ens quedaran les amistats que hem creat durant tots aquests anys. I esper algun dia poder tornar a Sant Alfons i poder parlar una estona amb els professors.

Sebastià Roig. 4t B

Reflexions molt assenyades d'uns al.lots “suposadament” poc assenyats

Sembla que fa dos dies que començàvem el setembre i altra vegada acabam un nou curs.

Ja duim bastants anys repetint el mateix cicle i a vegades tenim tendència a pensar que ja no ens pot sorprendre quasi res, però afortunadament no és així i sempre hi ha ocasions per renovar les il·lusions i estar cada cop més satisfets d'haver triat la tasca docent.

Dels joves d'avui en dia se n'ha parlat molt i des de diferents punts de vista. Generalment les opinions no són molt optimistes; es parla constantment d'im-

maduresa, falta de compromís, conformisme, irresponsabilitat... Pensam que això no és del tot exacte.

La societat actual ha convertit els joves en persones que no han necessitat excessiu esforç per aconseguir aquelles coses que desitgen, i amb un període d'adolescència que es perllonga més allà del que seria desitjable. Creim que els adults facilitam en excés la cobertura de “necessitats” materials per compensar, sovint, una manca de dedicació en temps de qualitat als nostres fills i això fa que creixin amb una idea equivocada del que els espera. Però més tard o més prest topen amb la realitat i llavors çes quan fan balanç i es replantegen els seus plans de futur.

Des de fa 5 anys, al nostre centre es realitzen PQPI (Programes de Qualificació Professional Inicial) Aquests programes van adreçats a aquells alumnes, majors de 16 anys que, per diverses circumstàncies, no han aconseguit obtenir la titulació d'ESO. Són una segona oportunitat per reconduir la

formació acadèmica i professional i d'aquesta forma aconseguir una preparació laboral bàsica, a la vegada que també tenen l'oportunitat de prosseguir els estudis.

Un dels objectius primordials d'aquests programes és desenvolupar el coneixement d'un mateix i adquirir confiança en les pròpies capacitats i motivacions. Habilitats com l'autoestima, la cooperació, la integració social, l'aprenentatge d'habilitats socials i autocontrol, la resolució de conflictes i l'assertivitat

són competències que treballam de manera constant, entenent que són requisits primordials per al seu desenvolupament social i laboral.

Alguns d'aquests alumnes han fet una sèrie de reflexions molt encertades que demostren que han aconseguit aquest grau d'autoconeixement i maduresa que fa un temps semblava impossible que arribessin a assolir.

Seguidament us presentam algunes mostres de les seves reflexions un cop acabat el curs:

T'AGRADAVA L'ESCOLA QUAN FEIES EDUCACIÓ PRIMÀRIA?

- Sí m'agradava molt perquè estava amb els meus amics i coneixia la gent i la veritat és que es portaven bastant bé amb mi, tan els alumnes com els professors.
- Sí perquè allà tenia molts amics i havia d'estudiar poc.
- Sí era molt diferent i les classes eren més entretingudes.
- Quan feia primària no, però ara me n'adono que sí.
- Sí perquè a mi m'agrada estudiar.
- Sí perquè era "guai" amb els amics i ho passava bé tot el dia jugant i no pensàvem en res més.

FEIES LESTASQUES I COMPLIES LES NORMES?

- Sí, intentava fer tot el que podia perquè pensava diferent, m'agradava estudiar, me sentia a gust, en canvi ara, a mesura que les coses es compliquen me rendeix més fàcilment.
- No, mai.
- Qualque vegada, quan em donava la gana, per això ara tenc alguns problemes...
- Sí, sempre feia cas als mestres.
- Sí, m'agradava fer els deures.
- Les tasques les feia a vegades, però les normes sí que les complia.

PER QUINS MOTIUS CREUS QUE VARES DEIXAR DE PREOCUPAR-TE PER APROVAR LES ASSIGNATURES?

- Perquè tenia peresa.
- Perquè me pensava que podria fer feina i que seria més fàcil que estudiar, que ho faria millor. Ara que he fet la prova i veig que no és així, i que quan les coses es compliquen o no m'agraden me rendeixo.
- Per manca d'interès. Les assignatures no m'atreien gens i m'estimava més jugar amb els amics en comptes d'estudiar.
- Me vaig començar a ajuntar amb gent que no tocava, vaig començar a fumar, me varen comprar la moto...per aquests motius em vaig despreocupar, ja no em volia aixecar el dematí i a poc a poc ho vaig anar deixant, perdent el temps.
- Jo encara estic preocupada perquè vaig canviar de país i ara no domin molt bé el català.

CREUS QUE EL TEU COMPORTAMENT A L'ESCOLA, ELS CURSOS ANTERIORS, HA ESTAT L'ADEQUAT ?

- Alguns cursos no, com per exemple a tercer d'ESO, no complia les normes, faltava moltes hores a classe i també crec que a vegades les influències d'alguns amics t'afecten i fan que abandonis els estudis, i encara que t'avisin a casa o els professors, tu no t'ho creus, ni ho escoltes.
- No gaire, perquè no feia feina i a classe feia trull.
- Sí, poques vegades m'he comportat malament.
- Sí, sempre m'he comportat bé a l'escola, però ja me costava entendre l'idioma.
- No, mai.
- No, a vegades m'he comportat malament i passava de tot.
- No, perquè faltava molt i feia el que no hauria d'haver fet.

CREUS QUE AQUEST COMPORTAMENT HA INFLUÏT POSITIVAMENT O NEGATIVAMENT EN ELS RESULTATS OBTINGUTS ?

- Realment crec que ha afectat negativament perquè quan trec notes altes me veig capaç i m'anim encara més a estudiar i llavors pens que m'hagués pogut treure l'ESO sense cap problema ni un.
- Malament, perquè no he aconseguit el que volia. He perdut el temps.
- M'ha influït negativament perquè he suspès cada any i he perdut l'interès.
- Negativament, perquè de llavors he deixat d'estudiar.
- Regular, perquè a vegades me comportava bé però d'altres malament...per això he tengut problemes amb les notes.

ARA QUE JA HO VEUS DES D' UNA PERSPECTIVA QUASI ADULTA, QUIN BALANÇ EN FAS DE LA TEVA TRAJEKTÒRIA ESCOLAR?

- Ho he duit molt malament perquè ni estudiava ni escoltava ni venia a l'escola.
- He perdut el temps.
- Que no ho he fet bé, ara me n'adono que no he fet tot el toca, per això me sent molt malament amb mi mateix (estic molt malament)
- Malament perquè ara me n'adono que hauria d'haver estudiat, però ningú tampoc m'havia ajudat a estudiar mai.
- Al meu país no tenia problemes, però ara aquí tenc problemes amb l'idioma .
- Fatal, he perdut el temps. Això ja ho diu tot.
- Si ara pogués tornar a començar deixaria, en primer lloc, les males influències i totes les bajanades que tenia dins el cap. Res d'això m'ha ajudat gens en la meva vida d'estudiant.

SI ARA POGUESSIS TORNAR ENRERE, QUÈ CANVIARIES?

- Canviaria les males companyies i me posaria a estudiar ja que podria haver aprovat. Ara em veig capaç, però abans veia les coses d'una altra manera. No era la millor forma de pensar per a treure una titulació.
- Canviaria moltes coses. Estudiaria i no deixaria les classes i me comportaria millor.
- El comportament i posar-hi més interès.
- Ho canviaria tot. No deixaria res com estava.
- M'agradaria haver estudiat més el català.
- Voldria haver estudiat més.
- Diria als meus pares que me posassin a unes classes de repàs perquè m'ajudassin a entendre millor les coses.

QUINS PLANS DE FUTUR TENS?

- M'agradaria ser professor de l'Alcorà.
- Voldria ser soldat de l'exèrcit, perquè m'agraden molt les armes i aquestes coses, però sense la titulació d'ESO no puc ni pensar-hi.
- M'agradaria, en el futur, ser un bon cambrer.
- A mi m'agradaria ser professora de francès.
- Intentar fer el segon curs de PQPI.
- Fer el segon curs de PQPI, fer un grau mitjà i un de superior de mecànica i intentar treure la titulació per poder ser mecànic d'avions.
- Acabar el PQPI de perruqueria i treure l'ESO. I després m'agradaria posar la meva perruqueria.
- M'agradaria poder trobar una bona feina i poder ajudar als meus pares. Per a mi, el més important és la meva família i el meu treball.

CREUS QUE LA FORMACIÓ ACADÈMICA I PROFESSIONAL SÓN IMPORTANTS PER ACONSEGUIR LES TEVES METES?

- Sé que sí. Però tenc por de rendir-me quan les coses se compliquin i no poder aconseguir la meva meta.

- Sí, perquè sense formació no pots aconseguir quasi res. Ho necessites per fer feina. Sense formació no ets ningú.
- Sí, perquè t'ensenyen moltes matèries i tenir més coneixements.
- Sí, tots m'ho deis, tant aquí a l'escola, com a casa, però jo encara no ho tenc clar.
- Sí, és molt important.
- Sí, també t'ajuden a cercar una feina.

SI HAGUESSIS D'ACONSELLAR ALGÚ QUE ESTÀ FENT ELS PRIMERS CURSOS D'ESO I NO TÉ GANES D'ESTUDIAR, QUÈ ELS DIRIES?

- Que estudiïn molt, que després d'uns anys ja veuran els problemes que tendran, que arribaran a plorar. Han d'espavilar ara que són joves.
- Que han d'estudiar perquè si no tens un títol no podràs treballar en allò que vulguis, així que els recomano que estudiïn.
- Que han d'estudiar per tenir un bon futur.
- Que no perdin el temps. Que ser popular i estudiar no són pols oposats.
- Que ja que han d'estar a l'escola fins als 16 anys, no paga la pena malgastar el temps i a més el temps passarà més ràpid si estudien i així podran obtenir la titulació i fer el que vulguin. A mi ara me sap greu no haver estudiat quan podia i haver tudent tres anys de la meua vida.
- No et rendeixis, sense l'ESO així com estan les coses no trobes cap feina. Sona com si ho digués un pare o una mare i segur que estàs tip d'escoltar aquestes frases. Però si jo pogués tornar enrere el primer que faria es deixar de fer el "gallet" i posar-me a estudiar i no perdre el temps fins a 16 anys. I el primer de tot és allunyar-se de les males influències. Va en "sèrio"! Llavors et farà falta per treballar en el que vulguis.

Creim que després d'aquestes reflexions dels nostres alumnes sobre els comentaris. Ells han expressat clarament que allò que els adults tantes vegades els han repetit i que semblava que no els afectava, al final ha acabat per deixar una empremta. Tal vegada pensam que aquest era l'objectiu, que ells sols s'adonassin de la "crua" realitat després de cometre els seus propis errors. Al cap i a la fi travelant aprenem a caminar i sempre (o quasi sempre) som a temps a rectificar.

Ja per acabar recordarem unes frases

que ja deia Sòcrates el Segle IV aC *Els joves d'avui en dia estimen el luxe, tenen pèssims modals, i deprecien l'autoritat, mostren molt poc respecte cap als seus superiors i perden el temps anant i venint d'un lloc a l'altre, estan sempre disposats a contradir els seus pares i a tiranitzar els seus professors* No us pareix que ja fa molt de temps que parlam del mateix? Retornant a un dels clàssics, Aristòtil ja afirmava que l'adolescència és una etapa de transició entre la irresponsabilitat fins a la responsabilitat. L'adolescència, doncs, no és un problema sinó un procés.

Fer esport,
una forma
sana
i emocionant
de viure

-“Jaume, faràs l'article de magisdèries d'aquest trimestre?”, me varen demanar. I jo, “sí, clar que sí!”. Però després em vaig seure davant l'ordinador i no vaig saber ni com començar. “Que m'agrada fer?”, em vaig demanar. Pensant, vaig veure clarament que quasi tot el meu món es mou gràcies a l'esport, i darrerament pel bàsquet. Fins i tot el meus estudis. Una passió plena d'alegries i algunes tristeses.

Ja des de petit he jugat a tot tipus d'esports. Els meus inicis varen ser amb la nostra escola, durant l'E.G.B. Les primeres fitxes varen ser jugant a futbol-sala i fent atletisme. Encara que

he de dir que ja també vaig jugar algun partit de bàsquet, amb fitxa falsa! (Si feies futbol-sala no podies jugar a bàsquet, va anar bé fins que l'escola veïna ens hi trobà). Amb el temps he jugat a gairebé tots els esports que es poden practicar per aquí.

Amb només 8 anys també em vaig iniciar en el tennis, i així fins a 14. I va ser a aquesta edat quan em vaig decidir per un canvi. Comença l'època del bàsquet, la qual encara perdura i esperem que per molts d'anys. No m'imagino ara mateix una vida sense una cistella i una pilota, encara que som conscient que tot arriba.

Enguany ja faré 19 temporades al Club Bàsquet Joan Capó de Felanitx. Buff!! Ara que m'ho mir són molts d'anys... Més de la meitat de la meva vida!!

He tingut tot tipus d'entrenadors, i he jugat a totes les categories possibles d'àmbit balear. De les més altes a les més baixes. I de totes aprens coses positives i negatives.. Un fet curiós és que he pogut jugar amb gent que tenia fins a 15 anys més que jo, i ara per sort o desgràcia, amb mi juguen al llot que tenen 15 anys més joves que jo!! He passat de ser el rookie (jove) al capità del primer equip, i tenc la sensació que tot ha estat massa ràpid.

Col·lectivament, potser el més important que hem fet en aquests anys és jugar 3 campionats de Mallorca i un ascens a Primera Balear, tota una festota! Partits n'haurem jugat moltíssims, molts guanyats i molts perduts, molts per recordar per infinitat d'anècdotes, però del que estic més content és dels amics i companys que he fet durant tants d'anys, fins i tot conèixer la meva al·lota. Sense cap dubte és com tenir una segona família.

Amb el temps he anat fent cursos d'entrenador, fins a 4 consecutius, tots els possibles. Estic ben orgullós de ser el primer entrenador felanitxer que els té. Avui en dia entrén 2 equips i jug! Molts troben que estic boig i no entenen d'on trec el temps. Jo moltes vegades també ho pens... però després tornes a recordar que ho fas perquè t'agrada simplement, no hi ha més explicacions.

Ara mateix, crec que me sent una mica més entrenador que jugador, serà cosa dels anys... La veritat és que em pos més nerviós quan faig d'entrenador que quan jug. La gent que me coneix crec que

així ho nota. Em consider bastant enèrgic, és la meua manera d'entendre l'esport en sí. Intentant sempre aprendre, jugar, lluitar i gaudir al màxim de les possibilitats de cada un.

Als propers anys la idea és seguir gaudint d'aquest fantàstic esport: jugant i entrenant!! Com no!!

Una altra afecció meua, que ha anat agafant força amb els anys, és posar música. Des de sempre m'ha agradat el fet de poder fer que la gent balli i s'ho passi bé a les festes d'amics i club de bàsquet. Fent molta memòria, crec que de quan tenia 15 anys faig una mica de DJ a les nostres festes.

Amb els anys he tingut la sort de poder seguir fent-ho, he tingut amics amb discoteques i d'aquesta manera la cosa ha anat perdurant. També he pogut anar a aniversaris, bodes, festes i verbenes de poble, festes particulars,... tot tipus d'events, que diuen ara, on faci falta música.

Si vaig començar amb una bossa plena de cintes de cassette, ara el meu maletí, que sempre dic "que no te fí", està ple que rebenta de cd's. Crec que me tocarà fer un pensament i adaptar-me a les noves tecnologies, un netbook pareix que pot ser la següent passa...

De música intent posar-ne de tot tipus, de la més antiga a la més moderna, de la més folklorica a la més electrònica, "un poc de tot" dic quan me demanen que posaré. Tot té el seu moment, el més difícil és endevinar quan toca cada moment, que tampoc sol ésser el mateix per a tota la gent... Pens que la música pot anar canviant, però els grans temes, els de sempre, aguanten i són garantia d'èxit!!

La vida és com l'esport, sempre tendrem moments bons i altres de dolents, però el més important és no rendir-se mai, seguir endavant, fer que la música no s'aturi...

Jaume Barceló Coronado
Tutor PQPI d'Oficina

Què fem amb els resultats del sistema educatiu que ens col·loquen a la cua?

De tant en tant, apareixen en premsa estudis, conclusions de resultats acadèmics, anàlisi i opinions que situen la realitat educativa de les nostres illes a la cua de la majoria d'indicadors, tant qualitatius com quantitius. S'ha convertit en una constant. Quan determinats indicadors es cronifiquen, sovint, solen passar a formar de la realitat; és a dir, es mantenen inalterables perquè la societat els ha assumit.

Molt me temo que, ara per ara, ens trobem en aquesta situació; som els darrers en resultats acadèmics, en número d'estudiants universitaris, en gent titulada superior, en abandonament primerenc, en gent que no accedeix a la titulació mínima... Tot plegat molt preocupant però aparentment sense reacció; la societat ho ha assumit, millor dit, crec que de fet ni ho ha assumit, ja que assumir-ho vol dir ser conscient del que succeeix i intentar posar-hi remei; en hores d'ara no crec que siguem conscients del que suposen a llarg termini aquests indicadors: un

autèntic handicap per l'economia, un problema que limita el capital humà i condicionarà el nostre desenvolupament a mitjà i llarg termini. A curt termini ja estem patint aquesta situació.

Per tant, sense assumpte i reconeixement del problema, és difícil trobar-hi solucions. I no és només un problema de finançament i de les administracions implicades en la gestió del sistema educatiu; és un problema social d'ampli abast. No és només un problema educatiu.

I és un problema que els líders d'una societat han de fer palès sense embuts,

sense dramatisme però sense mentides. Un llenguatge comprensiu i benvolent amb la realitat quan aquesta és negativa desmobilitza i desconcerta; és hora de començar a manifestar el nostre malestar quan algú no ens diu la veritat. Frases com els números es poden mirar de moltes formes... la realitat ens demostra que hem millorat molt, avançem en la bona direcció... estem fent un gran esforç per millorar i un llarg etcètera de frases fetes que el que volen és amagar la realitat i menystenir els resultats generen més problemes, a llarg termini, que dir les coses com són, sense dramatisme però de forma clara, sense circumloquis, ni introduccions que desvien del nucli del problema. Hem de dir, sense por, que tenim un important problema, l'educatiu i, entre tots, l'hem de resoldre i punt i per resoldre'l necessitem d'un gran esforç combinat.

Si la societat, en general, no valora i es planteja la necessitat d'un autèntic canvi educatiu, i hi col·labora de manera decidida, des d'una actitud constructiva, serà molt difícil aconseguir capgirar els números; cal remarcar la idea que cal actuar des d'una actitud

constructiva, no només crítica. Tota crítica, legítima sens dubte, ha d'anar acompanyada d'alternatives i propostes. Afirmar i insistir en que les coses van malament i que tot és un desastre no fa sinó acabar d'enfonsar els ànims i la capacitat de resposta. Igual que voler emmascarar la realitat.

Millorar l'educació és un problema de tots i entre tots l'hem de resoldre. Cal confiar amb les nostres possibilitats, fixar uns objectius ambiciosos i caminar-hi fermes, tots: famílies, administracions, empreses, escoles i instituts, professors, universitats, sindicats, entitats esportives, culturals i recreatives, associacions i mitjans de comunicació.

El problema educatiu és un problema de tots i entre tots l'hem de resoldre, sense dilacions, començant pel més important: aconseguir que tots els fillets i les filletes aprenguin cada dia més i millor. Qualsevol actuació o proposta que no vagi en aquesta direcció, potser podrà ser considerada, però de segur no serà urgent, ni prioritària ni útil per capgirar la situació actual. Tots els debats, les propostes, les recerques i les accions han d'anar en una única direcció: aconseguir que els nostres fillets i filletes aprenguin, cada dia, més i millor, de manera més reflexiva i sòlida, fomentant el pensament complex, la creativitat i el pensament divergent. Tota la resta serà secundari i, en alguns casos, intranscendent.

Pere Alzina Seguí
<http://illamenorca.blogspot.com/>

*Escola nacional de
San Negre*

Amy 1934

*Personal i alumnes de l'Institut de Segona Ensenyança durant
la República. El director era el senyor Bernat Suau Caldes.*

Amy 1934

*Carrosa del Domund
del col·legi de les monges
de la Providència.*

D'esquerra a dreta:

Dolores Nicolau,

Maria Antonia Ber-

doy i Francesca Lame-

na

Amy 1951

Homenatge a la mestra Coloma Fiol Gomila (porta el ram) D'esquerra a dreta: Joan Grimallt "Roques Blanques", Jaume Tomas, Vicari Joan Pou, Jaume Fiol, Andreu Manresa i Pere Gayà.

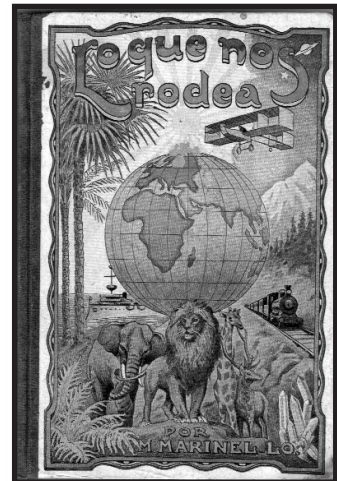
Al·lotes que participaren a uns exercicis espirituals en el col·legi de les religioses de la Caritat. Hi podem veure algunes mares de professores actuals de l'escola.

Any 1947

Edició de "Lo que nos rodea", de l'autor Manuel Marinello i editat a Barcelona per Elzeviriana.

Col·lecció Antoni Vicens.

Any 1935

HORARI XIII JORNADES MULTIESPORTIVES ES LLEDONER

DIVENDRES 17 de JUNY

	<i>ESO i 5è i 6è Primària</i>	<i>1r i 2n Primària</i>	<i>3r i 4rt Primària</i>
9'00-9'30	Arribada al pavelló, passar llista i explicar les activitats programades i la normativa		
9'30-10'30	Esports Individuals	Roda Esports	Jocs a la Piscina i Gimcana
10'30-11'00	ESPLAI i BERENAR		
11'00-12'00	Esports Individuals	Roda Esports	Jocs a la Piscina i Gimcana
12'00-12'15	ESPLAI		
12'15-14'00	Esports Col·lectius	Jocs d'aigua i Jocs Recreatius	Assaig Ball i Reptes Comba

DILLUNS 20 de JUNY

	<i>ESO i 5è i 6è Primària</i>	<i>1r i 2n Primària</i>	<i>3r i 4rt Primària</i>
9'00-9'30	Arribada al pavelló, passar llista i explicar les activitats programades i la normativa		
9'30-10'30	Esports Individuals	Jocs a la Piscina i Gimcana	Roda Esports
10'30-11'00	ESPLAI i BERENAR		
11'00-12'00	Esports Individuals	Jocs a la Piscina i Gimcana	Roda Esports
12'00-12'15	ESPLAI		
12'15-14'00	Esports Col·lectius	Assaig Ball i Jocs Recreatius	Jocs d'aigua i Taller

DIMARTS 21 de JUNY

	<i>ESO i 5è i 6è Primària</i>	<i>1r, 2n, 3r i 4rt Primària</i>	<i>Infantil</i>
9'00-9'30	Arribada al pavelló, passar llista i explicar les activitats programades i la normativa		
9'30-10'30	Gimcana	Aeròbic, Jocs Populars i Roda Esports	Castell, Jocs Infantils, Psico i Jocs d'aigua
10'30-11'00	ESPLAI i BERENAR		
11'00-12'00	Gimcana	Aeròbic, Jocs Populars i Roda Esports	Castell, Jocs Infantils, Psico i Jocs d'aigua
12'00-12'15	ESPLAI		
12'15-13'15	Tallers	Taller de Pintar, Jocs dels Indis, Jocs Populars i Aeròbic	Castell, Jocs Infantils, Psico i Jocs d'aigua
13'30-14'00	Cloenda de les Jornades i Entrega de Trofeus		